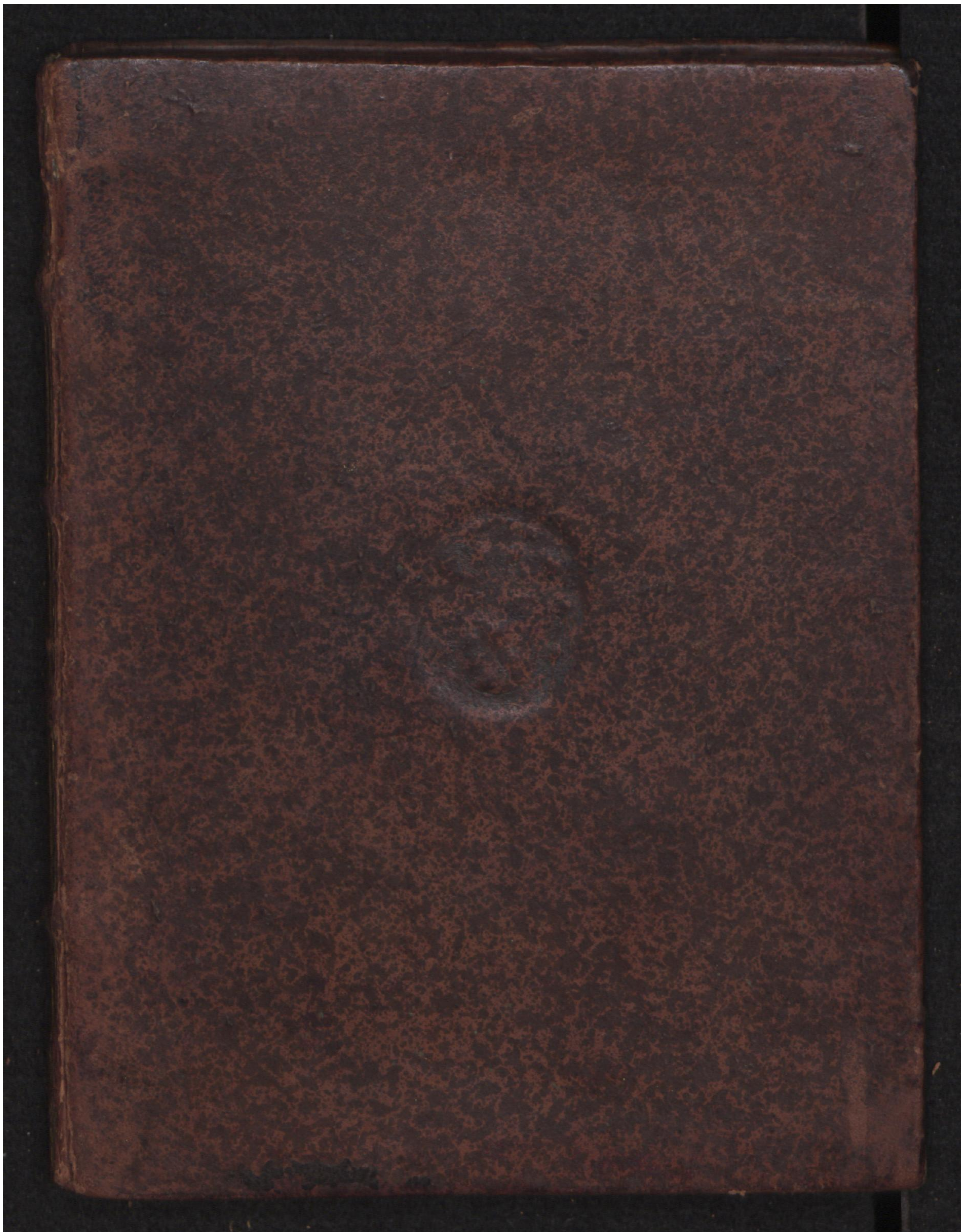
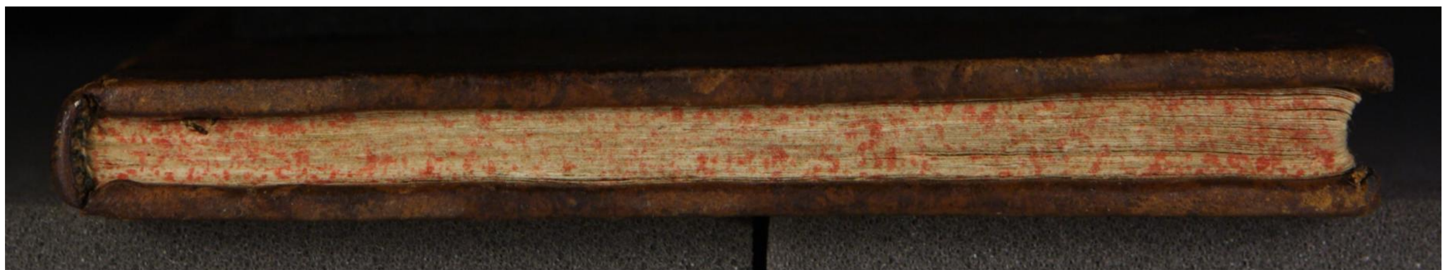

ESBEN
SNARE
STAMME

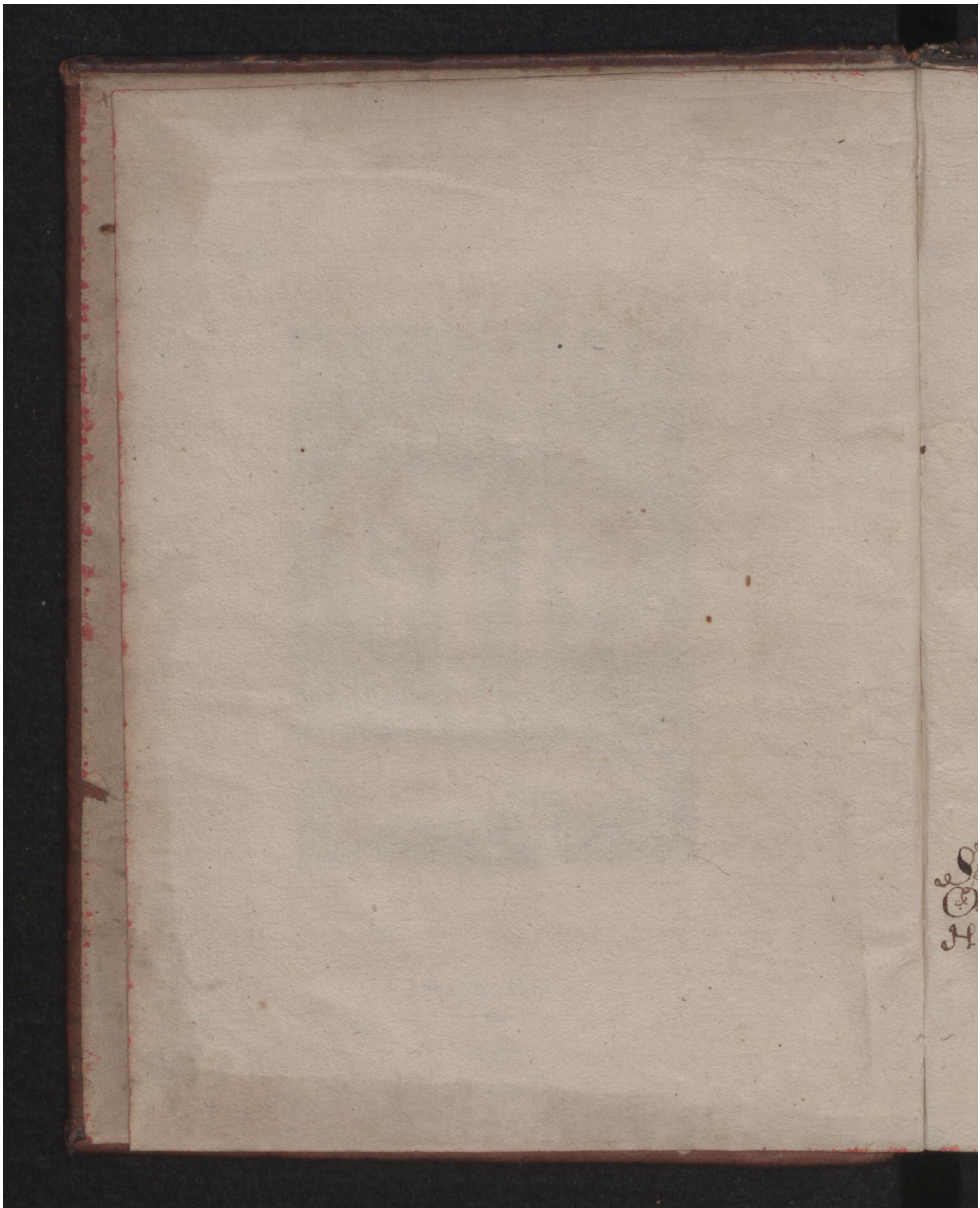

DA BOX

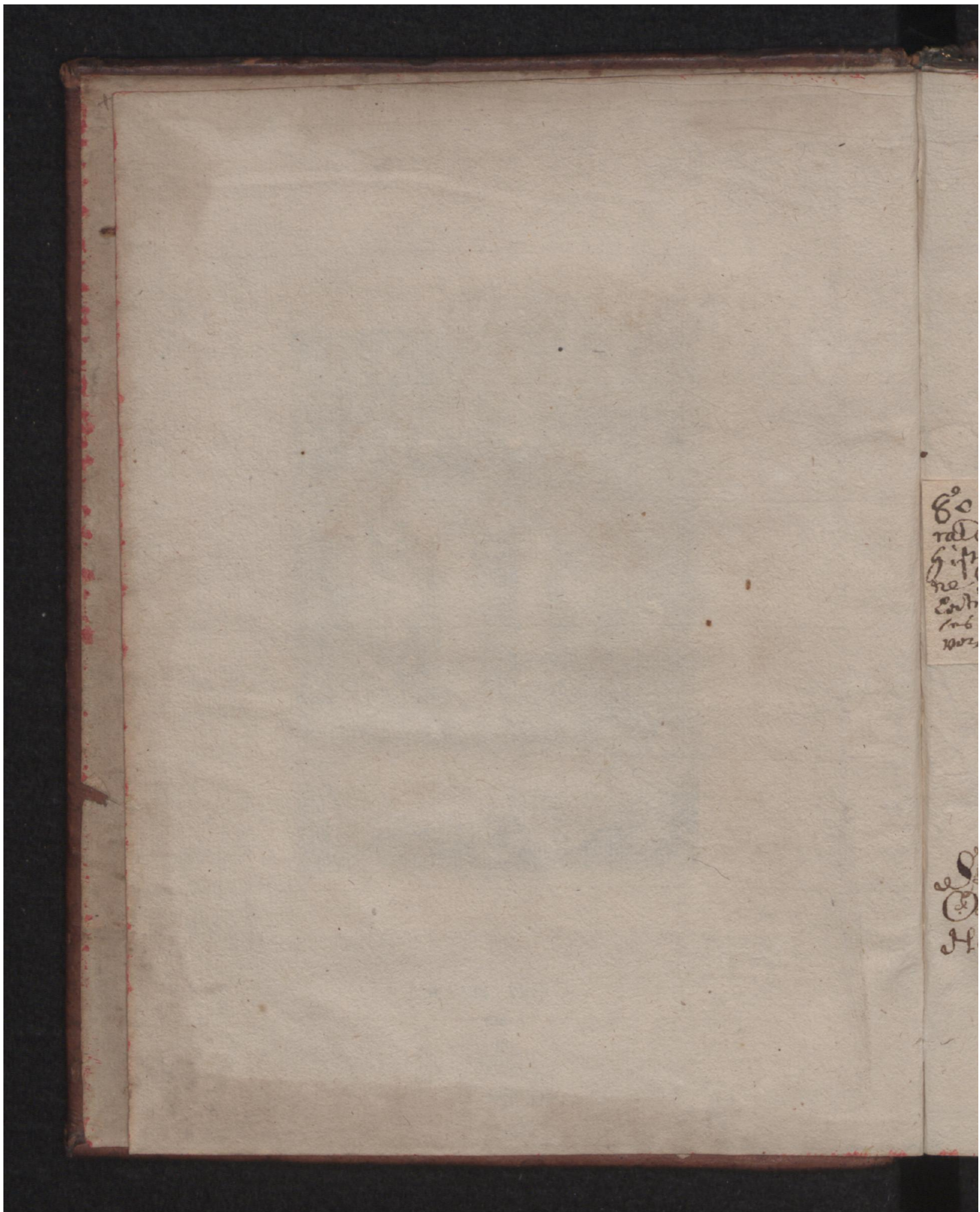

Virg: l: X. Æneid: v: 467.

Stat sua cuiq; dies: breve et irreparabile tempus
Omnibus est vitæ: sed famam extendere factis,
Hoc virtutis opus; - - - - - -

Helwerskou.

Bocke Skiølle, tiente i Kong Ha-
rald Blaatands Gaard, hvis Vær
Historie findes i den Danske Saxo-
ne Grammatico p. m: 214. og den
Latinske Saxone p. m. 184. Som lev-
[illegible] Bocke
var Slaegt [illegible], aff Heilebarn Odin.

Virg: l: X. Æneid: v: 467.

Stat sua cuiq; dies: breve et irreparabile tempus
Omnibus est vitæ: sed famam extendere factis,
Hoc virtutis opus; – – – – – – –

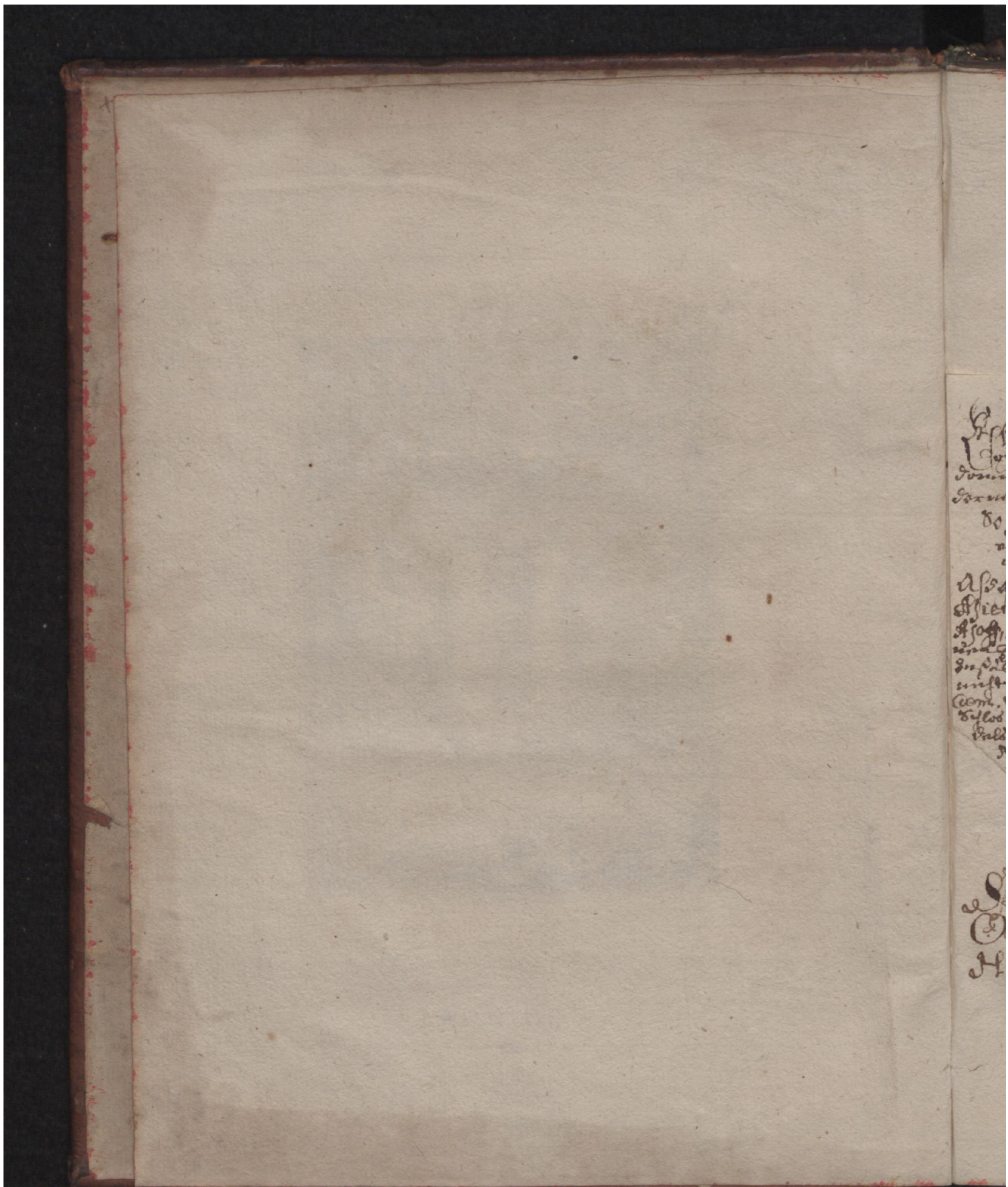
Helwerskou.

Hvide i Skialm [illegible] Hvide i [illegible]
Absolon med [illegible] 2 [illegible]
[illegible]
[illegible]

Virg: l: X. Aeneid: v: 467.

Stat sua cuiq; dies: breve et irreparabile tempus
Omnibus est vitae: sed famam extendere factis,
Hoc virtutis opus; – – – – – –

Helwerskou.

Peder Syvs Kiempeviser. Part. IV. Cantil: LVIII. Antegnelse. pag. m. 659.

Esbern, giøres aff As, ɔ: Gud, Alier, Bud, buddommelig, [illegible] Biørn, [illegible] Asorin ɔ: Asernis [illegible], eller guddommelighed. Asteel, [illegible] Asake gi[illegible] Asmund, Buddommelig [illegible] de hialpig mit hin hege As. Ærnelig Odin eller [illegible] i Danske Lande.

Asgard eller Ashoff (som andensteds findes) [illegible] eller de Nordiske [illegible] boede. Ashoff, Asow, Asau, Lat. Tanais: [illegible] [illegible] Tanais [illegible] von Palude Mæoti- [illegible] welches anno 1696 [illegible] Moscau [illegible] Moscowitischen [illegible] [illegible] Diacon: [illegible]

Virg: l. X. Æneid: v: 467.

Stat sua cuique dies: breve et irreparabile tempus
Omnibus est vitae: sed famam extendere factis,
Hoc virtutis opus; — — — — — —

Helverskou.

Longobard er [illegible] Gesider.
Baron d'Asfeld [illegible] trofastelig Soldat, og General i [illegible]
tider udi den franceske Armée. Anno 1731 [illegible]

1731

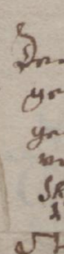

19.

Virg: l: X. Æneid: v: 467.

Stat sua cuiq dies: breve et irreparabile tempus
Omnibus est vitæ: sed famam extendere factis,
Hoc virtutis opus; - - - - -

Helwerskou.

Bisp Absolon findes
i Laugs Breff.

Bog med
Otte Vaabner

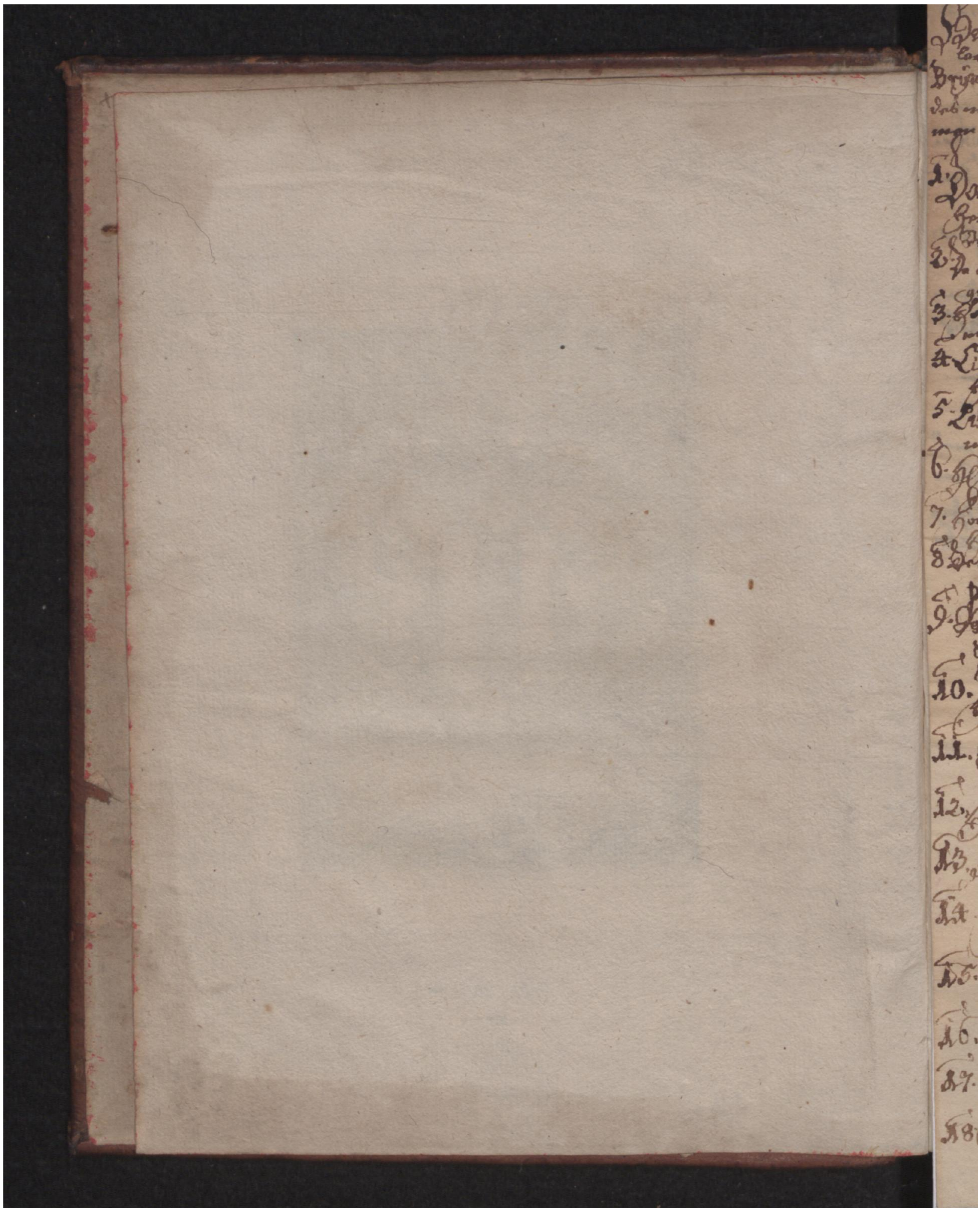
Denne Lauge Bildes Bog pleie citeres man-
ge steder, uanset formanende ikke at kunde opspör-
ges og bekommes, maa man derfor effter min Tancke
være et MSS. eller Vaabenbeskreffet Bog, hvorom de Wopn-
spenes, Resenius og [illegible], som her mig findes. tempus
Item de Landenoster [illegible], som forbrente i Hr. Ivar Rosenkrantzes Bibliotheis,
Hoc [illegible] opus; - - - - -

Helwerskou.

Virg: l: X. Æneid: v: 467.

Stat sua cuiq; dies: breve et irreparabile tempus
Omnibus est vitæ: sed famam extendere factis,
Hoc virtutis opus; - - - - - -

Helverskov.

Peder Sivs Danske Kiempe-Viser. Part. IV.
p. m. 581.

Herr Esbern Snare og hans Broder Bisp Absalon vare aff Siælands herkomst, som Mag. Brynolf [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] i Sagone og [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] hans Snarie [illegible] [illegible] [illegible].

Cantio XI.
p. 589.

1. Dan Konning og Hr. Asbiörn Snare: [illegible] [illegible] herlig og [illegible]. [illegible] Viin og den Klare.
Den Sommer og den Eng [illegible] vel [illegible] [illegible]
2. De drikker Miöd og de drikker Viin: de [illegible] saa meget om den liden Kirstin.
3. Hör, Haner Konning [illegible] siger Her: Skaffer mig liden Kirsten Peders Daatter Kiær.
4. Liden Kirsten er [illegible] [illegible] [illegible]: hun kand [illegible] Hoff-Klæder [illegible] [illegible] [illegible].
5. Liden Kirsten er Ung: hun kand vell lære: Giör mig hende med [illegible] og Ære!
6. Hr. Asbiörn rider tiel Ribe: Tiel Konning Valdemar at [illegible].
7. Hand kiöber Silcke og Skarlagen Klæd: Det [illegible] hand [illegible] alt tiel denne Möe.
8. Det [illegible] liden Kirsten hun Sömmen [illegible]: Hun [illegible] tiel sin Søster-Moder gick.
9. [illegible] Søster-Moder Kiær, jeg kiender mig [illegible], Sömmen [illegible] [illegible] mig [illegible] [illegible] [illegible].
Den Sommer og den [illegible] saa vell [illegible] [illegible].
10. Hör du, liden Kirsten! [illegible] Sömmen [illegible] Dig: Hun er Dig [illegible] tiel [illegible], [illegible] [illegible].
11. Liden Kirsten [illegible] [illegible] [illegible] Kammer ind; [illegible] [illegible] Sömmen [illegible] [illegible] [illegible].
12. Hun [illegible] [illegible] paa Sömmer-Stoole, Hun [illegible] med den [illegible] [illegible].
13. Hun [illegible] i hans [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
14. Hun [illegible] [illegible] hans [illegible], [illegible] Ridder med [illegible] [illegible].
15. Hun [illegible] i hans [illegible] en Krantz; [illegible] [illegible] i Dantz.
16. Hun [illegible] i hans [illegible], [illegible] Ridder [illegible] [illegible] [illegible].
17. [illegible] er Sömmen [illegible] og [illegible], Herre [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
18. Det [illegible] Jomfruen, [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] jeg Sömmen [illegible].

19. Det dörster Hr. Asbiörn Sömmern føre, Herre
Christ Bryne Ha Fingar Smaad.
20. Melder det Jomfruen aff sin Sønd Gundo,
Hvor I Jomfruen tige Sömmen Hör.
21. Hvad skulde Jomfruen Sæcker Under till
Svinner-Hör! Seg d Mig strax den Ridder Handtion.
22. Hinn Svenn Svare Igien, hand agde Well. Den
Ridder hand wille Sterckere ville.
23. Di bader Ridderen sytte wer der, Ældrig skal
hand mig i Hallsheim.
24. Di bader Ridderen sagte wer Hær, Skiøn er
Herrlig og Mön. Ret Ældrig skal hand
faa Min Hu.
Den Sommer gylter saa wale Under Vanen.

Anmerckning:

De fast er i de Gilder brugte meget Ropen med
Historier og Andet. at saa om Skiefter, wise
med anstrænder om Ridske-Hydelige: Hvorcest Tag
woor og, det de kaldet Ridske-Skiefter, Ridske
v. s. f.

Virg: l: X. Aeneid: v: 467.

Stat sua cuiq; dies: breve et irreparabile tempus
Omnibus est vitae: sed famam extendere factis,
Hoc virtutis opus; – – – – – –

Helwerskou.

Biscops Absolons
Oc Her Esbern Snaris Herrekomst oc Adelige Stamme:

Desligeste Sore Closters første Fundatz oc *Fundatores*. Sammenscreffuen met flijd aff

Morten Pedersøn / den 50. Abbet i
Sore Closter (det 412. Aar / effter Sore Closter bleff *Funderit*,) oc nu Sognepreſt til Roskilde Domkircke / *Anno Domini*, 1572.

Er tillagt i enden / de Førsters oc Førstinders Ligs naffn / som ere i Sore begraffne. Oc nogle EPITAPHIA oc Graffscriffter som ere der funden.

Desligeste er der ocsaa paa det allersidste vdi enden tillagd / en CATALOGVS eller Register / paa de værdige Fædris Bispers naffn vdi Rostild / fra den Første / oc til vor tid / 1589. met nogle deris Epitaphijs oc Graffscriffter.

Iohan: 8.
De ere Ret frj / som Sønnen haffuer giort frj.
Syrach: 44.
Lader oss loffue de naffnkundige Folck / oc vore Fædre i deris Affkomst.

Prentet i Kiøbenhaffn / aff
Laurentz Benedicht.
1589.

BIBLIOTHECA REGIA
HAFNIENSIS

Erlige/Velbyrdige/Hederlige/Høylærde oc velact Herrer/ Prælater/ Cannicker/ Vicarier / oc menige Capittels Herrer til Roskild Domkircke vdi Sieland / oc Lunde Domkircke vdi Skaane: Mine gunstige Herrer / Patroner oc gode Venner / gantske ydmygeligen.

GVnstige gode Herrer oc Venner: Aarsagen huorfaare Jeg haffuer ladet vdgaa denne min Scrifft paa Prent / oc den saa korteligen E. V. Fromhed til ære vdi disse tuende Capitler i Danmarck *dediceret* oc tilscreffuit. Er: At efterdi Jeg haffuer vdi mine vnge dage altid hafft / oc endnu stedse haffuer / stor lyst oc attraa til skøne merckelige Historier oc *antiquiteter* at læse / besee / giemme / antegne / oc aff dennem samle / hues nyttigst mit allerkieriste Fæderne Land / oc atskillige Herrer / Edle oc fromme Folck / Land oc Steder / kunde være til ære / lyst / Naffnkundighed oc berømmelse: Oc der paa voget icke en ringe omkostning / baade met Historie Bøger / oc andet mere som der tilhør / Som nogle fine Herrer i disse tuende Capitler aff mi-

ne Bøger / oc andre antegnelser / haffuer hafft oc seet / som oc nocksom vitterligt er. Och efftherdi / denne min korte Scrifft / er it stycke / oc en forsøgelse paa saadant: Vilde ieg dette / først lade vdgaa til at besee: oc om dette behagedis / siden andet ydermere mig faare tage.

Saa er her i denne korte antegnelse / som meget vjtløfftigere kunde vel forklaris / Tuende besynderlige stycker at mercke.

Det Første / Om denne veldige / Velbyrdige oc Naffnkundige Herris / Herr *ABSOLON* Huides / hans Herrekomst oc Stamme / huilcken der først vaar den Niende Biscop her i Roskild i Sieland / oc siden baade Erchibiscop i Lund i Skaane / *Anno Dominj*, 1178. Desligest ocsaa her Biscop i Roskild offuer Sielands Stifft / mere end vdi 22. Aar. Oc merckelige vdmere end vdi 22. Aar. Oc merckelige vduold / tilbetroed oc vijselig faarestaaet samme tuende Stiffter tilsammen. Huilcken der vaar en merckelig / Gudfryctig / Vijss / lærd oc velforfaren Herre. Oc formedelst sine merckelige gierninger til Christendommens forøgelse / Byers / Steders / Slot

oc

oc Closters opbyggelse: Oc i Krig oc Feide/ til Lands oc Rigers beskyttelse/ en Naffnkundig dapper Helt/ oc aff stattelig Adelig Herrstamme oprunden. Oc haffuer hafft merckeligt oc skønt Slect oc Suogerskab/ som i denne samme min liden Bog antegnis.

Dissligest ocsaa/ for hans Tuillings Broders/ Herr Esbern Snaris kønhed oc Adelig mod oc gierninger/ baade til Sore Closter at stiffte oc formere/ Kircker at bygge/ i Callundborrig/ i Vdby i Artzherrit i Sieland/ oc Land at forhielpe til Christendommen/ sine Fæderne Land at forsuare/ oc mod Kongerne Krig at føre/ oc stedse Seieruinding at hiembære. Huis Historie her i nogle maade antegnis/ saa vijt som tien til dette mit forsæt.

Det Andet stycke i denne Scrifft/ er det frj oc Hederligt Sore Closters *Fundatz* oc oprindelse/ huorledis oc aff huem det er først *Funderit:* Naar oc huorledis det er forøgt/ oc siden fuldkommen/ som videre i Historie vijss kunde omtalis/ oc Jeg for nogle Aar siden i Sore Closters Kircke lod bemale/ der ieg

(twuærdig) haffde min Allernaadigste Herris/ Konning *FRIDERICHS* den 2. (Salig oc Høylofflig Jhukommelsis) befalning/ i den fremfaren Suenske Feide/ i nogle Aar: effter ieg haffde der været *Theologiæ Lector* oc *Pastor* til met tilforn/ i tre samfelde Aar.

Oc efterdi den fromme oc Velbyrdige Biscop *ABSOLON* vaar her i Roskild først Biscop/ oc bleff siden/ baade Erchibiscop vdi Lund/ effter Erchibiscop Eschild / oc endda nøddes til at beholde dette Sielands Biscops Stifft/ som *Saxo Grammaticus* den veltalende *Prælat* oc Prouist her i Roskild/ giffuer tilkiende: Viste Jeg ingen/ Jeg burde hans *Genealogj* oc begyndelse paa hans Historie/ helder at vnde oc *dedicere*, end Eder/ i gode Velbyrdige/ Hederlige/ Høylærde/ oc fromme Herrer i for^ne tuende Capitler. Thi Jeg troer/ at samme hans *Genealogj*, oc for^ne Sore Closters *fundation*, met andet saadant/ som her antegnet er/ ingen steds ere bescreffne/ vden huis Jeg for nogle Aar siden/ metdelte den fromme Høylærde Mand M. Anders Veyle/ som vor *Saxonem* daa/

saa-

saadan som den nu findis / lod vdgaa paa vort danske Tungemaal. Vilde Jeg derfor ocsaa lade dette trycke paa Danske for andre Velbyrdige oc fromme Folckis skyld / som *Latinen* icke forstaar / oc lenge her effter haffuer stundet / oc dette tit oc offte aff mig baade i deris scriffuelse oc samtale / begæret. Men Jeg meente / at nogen anden skulde det haffue faaretaget sig / oc derfor tøffde der met til paa denne tid.

Derfaare er Jeg ydmygeligen bedendis oc begærendis / aff E. F. V. i gode Herrer oc Venner / at J samme mit Arbeid / som en god tid haffuer huilet hoss mig / for Aarsager skyld / ville nu tage til tacke / oc som mig forhaabis / i den beste mening / baade mig / min Scrifft / oc mit forsæt vdlegge. Vil GVD giffue helbred oc Naade / vil Jeg det (om dette kunde være teckeligt) ydermere forbedre.

Befalendis E. V. oc F. den Allermectigste GVD / alle oc huer besynderlige / som mine gode Herrer oc Venner. *Datum* Roskild / *M. D. LXXXIX.* den 21. dag *Martij*, paa huilcken dag / for 388. Aar siden / forne Velbyrdige Herre / Biscop *AB-*

SO.

SOLON Huide/ bleff død / som er i Sore Closters Chor begraffuen.

E. V. oc F.
vnderdanig

Morten Pedersøn.

Pastor & Canon: Roschild.

Biscops Absolons
Erchibiscops i Lund

oc Biscops i Roskild / oc Konning *Vualdemari* den førstes / aff det Naffn / oc Danmarckis Marsk / oc øffuerste Krigs Første til Land oc Vand / met sin Tuilling Broders Her Esbern Snaris Herrekomst / oc mectige Adelig Stamme: Saa viit som mand kand vdi Sore Closter aff Bøger / Breffue / Priuilegier / Scrifft / Malning / *Antiquiteter* forfare oc vdlede / met deris Herrestams Vaben / oc ny Vaben dennem tillagd aff atskillige Aarsager / findis her effter kortelig oc ordentlig antegnet.

In memoria æterna erit iustus, ab auditione mala non timebit: Psal. III.

Om Her Slau/oc hans Affkom.

DEn første Mand aff den-ne Slect finde wi at være Her Slau / en Dansk Hedning / meget ypperlig. Om hans Herre komst/haffuer været aff Slauen / eller oc noget besynderligt selff imod de Sclauonier bedreffuit / oc der aff fanget det Naffn / eller hans Forfædre saadant giort haffuer / finder wi inget vist om bescreffuit. Dog det siunis icke at haffue været enten hans rette Naffn: Thi der er ingen aff hans Affkom met det Naffn opneffnd / Oc ey heller hans Adels Naffn: Fordi ingen behulde samme Naffn effter hannem. Men det Naffn elskte hand meget / som siden giffues tilkende. Denne ypper Danske Hedning oc Herre / bygde Slagsby / Slagsboe / Slagslille ved Sore Closter. Aff hannem haffuer der mange Byer / Steder oc Skowe sit naffn i Danmarck / oc besynderlig her vdi Sieland. Hand ligger begraffuit vdi en Høy hoss sin By Slagsby / som nu kallis Slagels.

Hand

Hand haffde thu Sønner / Tocke / eller Tycke / eller Tyge: (thi saadan Naffn findis atskillige screffne) Oc Autho eller Outhe. Om dennem tales hoss *Saxonem Grammaticum* vdi den Tiende Bog.

Tocke kaltis Trylle / bleff ypperlig / oc vaar den første Christne Mand i Danmarck aff det Slect / oc leffde i Konning Haralds Blaatands (hues bane hand ocsaa bleff) oc Konning Suends tid / der de regerede Danmarck oc mange andre Riger oc Førstedømme. Huem mere vil om hans vnderlige gierninger oc friit Adels Mod vide / oc huor for hand oc kalledis Tocke skytter / kand læse *Saxonem.*

Samme Tocke haffde tre Sønner: Den Første hed *Autho.* Hand bleff slagen aff de Vender imellem Laaland oc Falster / Huorfor der kom Krig imellem Danmarck oc de Vender / som *Saxo Grammaticus* siger i sin Tolffte Bog: *Rege 73.*

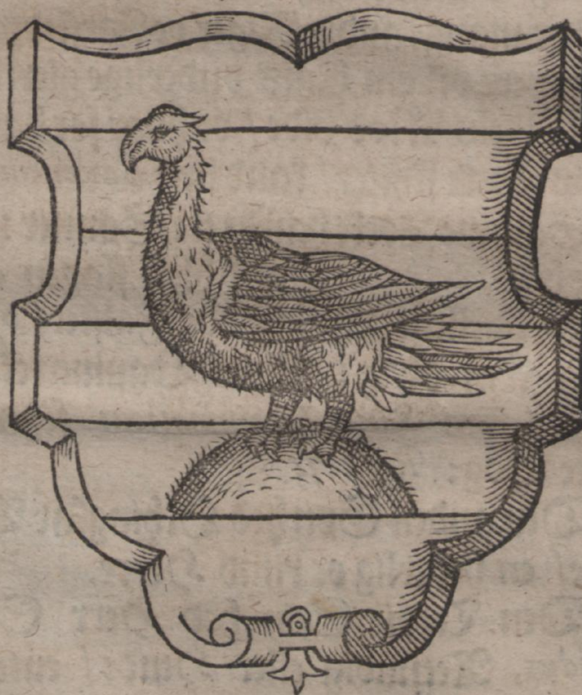
Den anden Søn hed Othingkar Biscop i Ribe / en hederlig oc rund Herre.

Den Tredie Søn hed Herr Skialm *Candidus*, Retsindig eller Huide / enten for hand elskte *Religionen* rettelig / eller for sin fromme oprictigheds skyld. Denne vaar Bi-

 scop

scop Absolons oc Herr Esbern Snaris Fader Fader. Hand vaar ocsaa *Sancti* Knuds Hertugis opføder oc Tuctemester/ *Saxo Grammaticus lib*: 13. *Rege* 74. Oc vaar Herre offuer Lante Ryen/ *Saxo lib*. 14. *Rege* 79. Oc haffde it merckeligt FromMands oc Herris rycte/ der oc hoss alle Folck.

Herre Skialm Huides Affkomst oc Vaben.

Dette Vabens Farffue.

Det øffuerste Feld Huid/ det andet Blaat/och saa fremdelis ned at: Bierget Brunt/ oc Fuglen Huid.

Dette

DEnne Skialm haffde Fire Sønner/ oc trende Døttere.

Sønnerne hede Herr Tocke eller Tyche Skialmsøn / Ebbe Skialmsen / Herr Asser Skialmsen som kaltis Herr Asser Røg / oc Sune Skialmsen / eller Sune Huidte / om huilcke *Saxo lib: 14. Rege 75.* oc taler.

Døtterne hede Cecile aff Burg/ som nu kaldis Petersburg/ oc er næste Landsby Norden fra Sore Closter: Oc Mogga / som effter sin salige Hosbondis død bleff Nunne vdi vor Frue Closter i Roskild/ oc bleff der død vdi it Gudeligt Penitentzis leffnet. Den Tredie Daatter hed Margrete / døde oc en Nunne i Roskild.

Disse Brødre betenckte oc samtyckte at bygge it Closter paa deris egen grund oc Gods/ Gud til ære/ *Religionen* til forbedring oc bestyrckelse/ oc Fattige til daglige hielp: Men Tocke døde før Bygningen begyntes/ oc gaff dog til samme sted halff sin Hoffuitlod vdi Jorlund/ Fienisløff lille/ Froes Mosse oc Hagedrops ore: Oc til Stedsens Bygning antuordede hand sin trofaste Broder Asser Røg/ Sexten Marck purt Guld hemmelige/ Oc hand døde

 saa/

saa/ oc bleff begraffuit i Fienisløff Capel/som vaar begynt at være en Kircke. Oc siden bleff hans Legeme/ effter gamle Patriarchers oc Christnes vaane/ met sine Forældris oc Slectis Been/ henført oc begraffuet (effter Sore Closters Kircke vaar bygget) vdi Sore Closters Kircke/ som deris begraffuelser endnu findis/ oc nogle GraffueSchriffter oc skøne Verss/ som *Saxo Grammaticus* haffuer giort/ oc andre fine Lærde Mend/ oc findis i Closters gamle Pergamentz Bøger/ giffuer tilkiende/ oc burde vel at gemmis/ oc i *Historier* antegnes/ som i sin tid met Guds hielp/ vel skee kand.

De andre Brødre/ Ebbe oc Asser/ besynderlige *funderit* samme Closter paa en Ø hed Sorø/ eller Søørø. Thi tuende Søer (som ere Søresø oc Tuollesø) giøre denne Ø. Oc vaar samme Ø Asser Røgs Arffue oc Affuels Gaard/ dog der end vaar paa samme Ø en Gaard hed Heglinge/ som den Mose ved Petersburg haffuer sit Naffn aff. Oc er der icke mere ret Fersel til Sore Closter for samme Søers skyld/ end aff de tuende giorde Damme oc Broer: Den østre kallis Bolbroe/ Den Nordeste kaldis Heglebroe/ oc nu Petersburgs Dam/

Dam / oc indelucker samme skønne Ø / som er skøn met Fiskerj / Agger / Eng / Skow / oc all Fructbarlighed / som alle vel ved. Samme Mitlands Ø / er sielden at finde / icke større oc skønnere / som meget kunde vel talis om. Dog paa denne tid lader ieg det fare.

Disse forneffnde Brødre bygde først en liden Steen Cappel til Closters begyndelse / oc er det store gamle Port Huss / som endnu staar for Sore Closter / vdi huilcket Cappellen oc findis yderste ved den østre part aff Porten / paa den Nordeste side / vden for som Porten henger. Oc der bleff sat en Mand ind i Closterit / som skulde være Forstander / kom fra Otthensee i Fyn / hed Broder *Thomas* oc vaar wtro: Oc det Guld Tocke antuordet sin Broder Asser / antuordet Asser sin Broder Ebbe / oc Ebbe antuordet Forstanderen *Prior Thomas* det / oc hand lidet eller intet forbedret Steden der met / vaar icke trofast / ey heller hans efterkommere Broder *Iordanus*, som kom fra Ringsted Closter did / oc ey heller Broder Robert / som kom fra Suerig hid / til Biscop Absolons oc Herr Esbern Snaris tid / at de opuoxte oc bleffue merckelige Herrer oc mectige Mend / da formeredis icke Sore Closter noget

mer-

merckeligt met Gods eller god tilsiun: Oc der faare beregnis icke deris Forældre for de visse *Fundatores*, Eller disse Formend oc Forstandere for Sore Closters Forstandere vdi voris Bøger/ Taffler oc *Historier*.

Her Tocke Skialmsøns Affkom.

HErr Tocke Skialmsøn haffde tuende Høstruer/ den ene effter den andens Død.

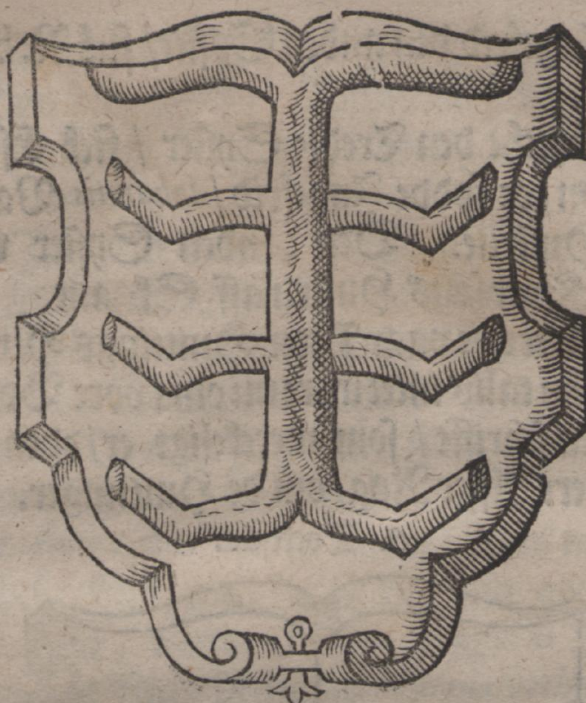
Den Første hed Regnild: Den Anden Gytthe. Hand affledе Tre Sønner oc en Daatter met hende.

Sønnerne hede Styge/ Skialm *Banus*, oc Gert. Daatteren hed Ingefrid.

Styge haffde en Hustru hed Christina/ oc affledе Tre Sønner: Tocke/ Aage oc *Iuris* met hende.

Tocke haffde en Daatter hed ocsaa Christina/ oc hand bleff sielff siden Prouest i Roskild.

Iuris

Dette Vabens Farffue.

Det gantske Feld Gul oc Grenene blaa.

Juris Stygsens Hustru hed Margret.

Skialm *Banus*, Stygs Broder/ haffde fire Sønner. *Petrus*, den Første vaar Biscop vdi Roskild. Den Anden hed Styge Huidte. Den Tredie Niels. Den Fierde Skialm Litle. Oc tre Døttere/ Cecilia/ Jngefrid/ oc Gytthe.

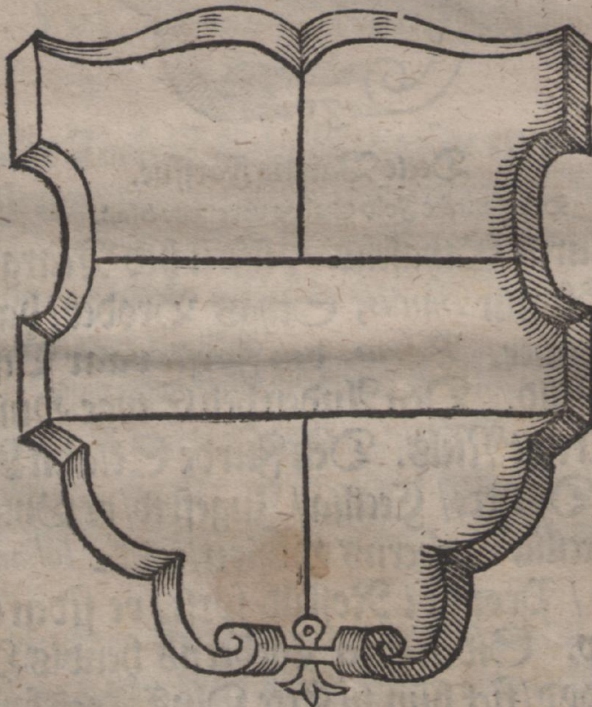
Cecilia Torberns Hustru/ fødde *Iohannes* Grand / Prouist i Roskild først / oc siden Erchibiscop. Siden effter Torberns hendis Hosbunds død/ fick hun til Ecte Oluff Tockesøn.

Ingefrid den anden Søster/ fick N. Mogensøn.

Gytthe den Tredie Syster / fick Esbern Karlsøn / oc fødde Ingefrid / *Iohannis* Vagensøns Hustrue. Den Anden Syster vaar Niels Knudsøns Hustru aff Skaane.

Den tredie vaar Peter Huittings Hustru: Om dem talis intet mere nu om i vore Bøger / oc anden schrifft / som merckeligt er / vden lidet hoss Herr Asser Røg / om de Huittinger.

G. Tockesøn.

Det første Feld Gult/ Det andet der hoss Blaat/ det middelste Feld Røt / nest neden for det første Feld Blaat/ det andet der hoss Gult.

Gert den Tredie Styggs Broder / haffde en Søn hed *Absolon*. Denne Absolons Søn hed Niels / oc Nielsis Hustru hed Maren / *Anno domini* 1300.

Ingefrid Tockis Daatter Styggs Syster / fødde ved sin Hosbunde / Tocke Pust.

Tocke Pustis Hustru hed Gunild. Hand afflede en Daatter met hende / hed Gyttha. Samme Gyttha haffde met sin Hosbunde fire Sønner / Niels / Stygh / oc end en hed Niels / døde *Anno* 1300. Den Fierde Søns naffn er icke bescreffuit / men hans Sønner optegnes / som heder / *Petrus Vethus Trugotus* Prouist i Lund / oc Niels Ranilde. *Petrus vethus* haffde tho Sønner oc tre Døttere / om huilcke skal strax videre tales hoss Ebbe Sunesøns Daatter.

Herr Ebbe Skialmsøns Affkom.

HEr Ebbe Skialmsøn den anden Skialm Huides Søn / vaar oc en veldig Herre / oc meget actet vdi Kong Suends tid. Hand vaar Høffuitzmand offuer Roskild / effter at

Kong Suend haffde den først befest met Vold oc Graffuer. *Saxo Grammat: lib: 14. Rege 76.* Saa at der oc talis aff Kongen selff om hans død oc hederlig begraffuelse. Samme Herr Ebbe haffde met sin Hustru Frue Reignild tre Sønner / Sune Ebbesøn / Tocke Ebbesøn / oc Peder Ebbesøn / oc en Daatter hed Gytthe / fick Oluff Glugh / om huilcken skal siden talis.

Sune Ebbesøn aff Knadorp / afflede met sin Hustru Cecilia / siu Sønner oc en Daatter. Sønnerne hede Peder / Anders / Torbern / Lauritz / *Iohannes*, Jacob oc Ebbe / Daatteren hed Margret. (Oc somme meener end en Daatter hed Cecilia / oc fick Peder Tostensøn aff Petersburg. Der om skal siden videre tales i Sune Skialmsøns Historie.)

Om denne Sune Ebbesøn taler *Saxo, lib: 14. Rege 76.* Oc i Kong Valdemars tid / *Rege 79.*

Peder Sunesøn kaltis *senior*, oc bleff Biscop i Roskild nest effter Biscop *Absolon* Asser Røgs Søn / som siden videlig skal antegnes / for hues ære skyld denne gantske Scrifft er begynt oc optegnet.

Anders

Dette Vabens Farffue.
Det øffuerste Feld Blaa/det næste Gul/ oc saa frem=delis ned at.

Anders Suneſøn / vaar *Doctor Theologiæ*, en merckelig Lærd Mand/ oc bleff Erchibiſcop vdi Lund / neſt effter Biſcop *Abſolon*, om huilcken *Saxo* taler i ſin Fortale offuer vor Danſke Krønnicke/ oc hand ſcreff *Hexameron verſibus*, ſom findis i Roſkild *Bibliotheca*, oc anden ſteds.

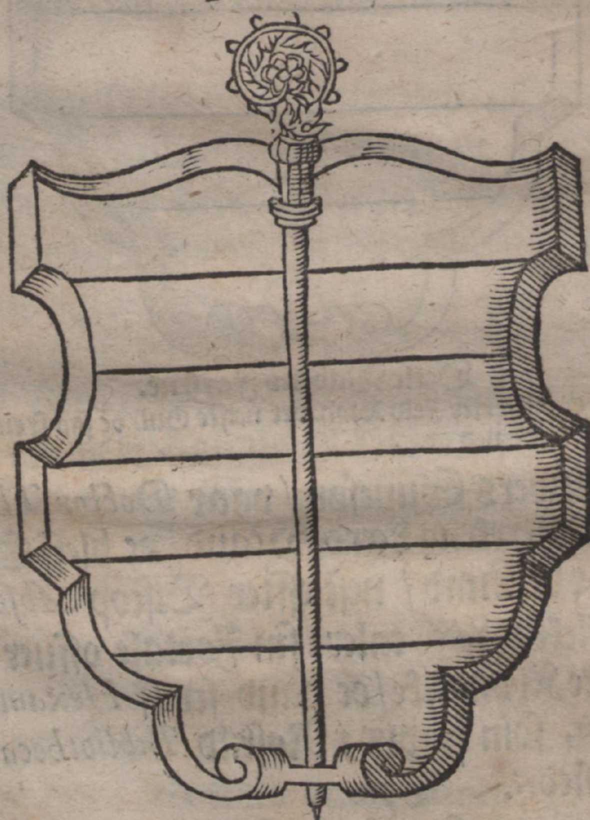
Lauris/ Jacob / oc Ebbe/ bleffue ſlagen ved Leene vdi Suerrig / der de Krigede for

 Suer=

Suerkin deris Suoger i Suerig (som siden skal omtalis) vdi Konning Valdemars/ den Andens tid/ *Anno* 1208.

Jacob Sunesøn afflede met sin Hustru Frue Estrit / tho Sønner / oc en Daatter. Den Første hed *Iohannes*. Den Anden hed *Petrus Iunior*, oc bleff en veldig Biscop.

P. Iunior.

Dette Vabens Farffue.

Det øffuerste Feld paa den venstre side Staffuen Blaa/ Det Ander Gul oc saa fremdelis ned at. Paa den høyre side Staffuen det 1. Gylt/ det 2. Blaat/ oc saa fremdelis.

Daatteren hed Inger / oc bleff Stygh Marſkalcks Huſtru / ſom kaltis / Marſtigh.

Iohannes Suneſøn Marſkalck / døde til *Ieruſalem*, haffde en Søn hed *Iohannes* Litle / oc en Daatter hed Cecilia.

Denne Cecilie bleff ypperlig gifft / oc fick Greffue Niels aff Halland.

N: Greffue til Halland.

Dette Vabens Farffue.
Kronen Gul / Feldet Røt / oc Griffuen Gul.

De

Oc afflede de tre Sønner/ oc tho Døttere. Sønnerne hede Niels/ Anders/ oc Jacob Paars Ereffuer alle. Døtterne hede Alhed/ Niels Tostesøns Hustru / oc den anden hed oc Cecilie.

Ebbe Sunesøn som oc bleff slagen i Suerrig/ haffde tho Sønner / oc fem Døttere. Sønnerne hede *Iohannes* oc Peder. Døtterne *Christina, Benedicta, Catharina, Cecilia*. Den Femte er icke naffn hoss/ men alene paa hendis Affkom.

Peder Ebbesøns Hustru hed Inger. Hand afflede met hende tho Sønner/ Torbern oc Peder / oc en Daatter hed Cecilia som vaar *Absolons* Hustru.

Christina den første Ebbe Sunesøns Daatter/ fick Harald Marskalck/ oc afflede Oluff Litle.

Benedicta den anden Daatter vaar den vnge Konning aff Suerrig Suerkins Hustru. Hand afflede met hende Thuæ Suerkinsøn (hues Hustru hed Inger Peder Kols Daatter) Oc en Daatter hed *Helena*, som haffde met sin Hosbunde tho Døttere / hede *Benedicta* oc *Catharina*.

Den

Den Tredie Syster hed *Catharina*, Peder Jacobsens Hustru.

Den Fierde Syster *Cecilia* fick Jon Reymatzen/ afflede en Søn hed Jon Litle / oc en Daatter hed oc Cecilie.

Jon Litle haffde tho Sønner / Torbern oc Peder/ oc en Daatter hed oc Cecilie.

Cecilia Jon Litles Syster / fick Peder Vetter (om huilcken bleff noget rørt tilforne hoss Ingefrid Tockes Daatter) Hand haffde tho Sønner/ Anders oc Jens/ oc tre Døttere.

Elizabeth vaar en Nunne. Den anden Syster hed *Christina*, Ingemar Hiortis Hustru/ om huilcken strax skal tales.

Den Tredie vaar Gytthe/ Anders Nielsens Hustru. Denne Gytthe haffde tho Døttere. Den ene fick *Absolon* Nielssøn. Den Anden Niels Ranneſøn / om huilcken der tales hoss Assers Skialms Huides / den tredie Søns Affkom.

Den Femte Syster bleff ypperlig gifft/ fick Greffue Jngelbret / haffde tre Døttere/ Thue Hiortis Hustru / Vffue Drostis Moder / oc *Cecilia* Vagn Karlsens Hustru.

Thue Hiort met sin Hustru / Greffue Ingelbrets Daatter / afflede Niels Hiort/ oc en Daatter *Sophia*, Knud Saporns Hustru. Nielsis Søn hed Inguor Hiort. Denne Inguor Hiort haffde tho Sønner / oc en Daatter. Sønnerne hede Jacob Inguorsøn/ oc Augo Inguorsøn. Daatteren haffde Oluff Jensøn aff Thiustofft/ oc fødde en Søn hed Jens Oluffsøn.

Den Anden Greffue Ingelbrets Daatter/ vaar Vffue Drostis Moder / oc siden fick *Iohannes* Nielsøn/ som afflede Niels Johansøn.

Den Tredie Daatter Greffue Ingelbrets/ hed *Cecilia*, Vagen Karlsøns Hustru. Hand afflede met hende Niels Vagensøn/ *Catharine* Truten Pedersøns Hustru/ oc Cecilie Jon Andersøns Hustru.

Tocke Ebbesøn/ Ebbe Skialmsøns den Anden Søn/ Sunes Broder/ afflede Styg Gallen. Denne Styg Gallen haffde tho Sønner / Niels oc Juris/ oc en Daatter hed Margret/ Jens Gunisøns Hustru.

Niels Stygsen bleff en Biscop.

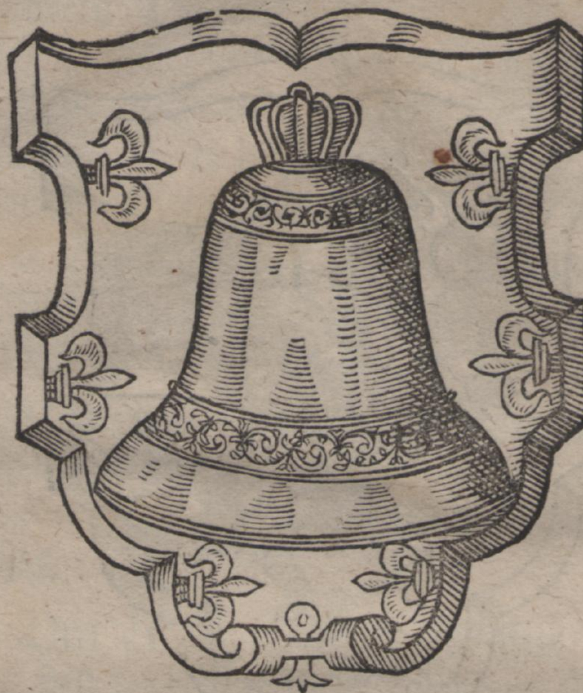
Juris

Dette Vabens Farffue.

Det øffuerste Feld Røt/ Det nederste Blaat oc Fuglen huid.

Juris Stygsen afflede Fem Sønner/ met sin Hustru *Christina*, Niels/ Peder/ Tocke/ *Iohannes* oc Styg/ oc en Daatter hed *Christina*.

Dette Vabens Farffue.
Feldet Gult/ oc Klocken blaa.

Niels Jurissøn vaar en merckelig Cannick vdi Roskild Domkircke.

Margret Styg Galleus Daatter/ fødde en Søn hed Gumme/ oc tuende Døttere: Den ene hed *Catharina* Anders Pedersøns Hustru. Den anden *Christina* Niels Tockesøns Hustru. Hand førde det Hiorteuige/ som siden findis hoss Oluff Glugh.

Denne *Christina*, fødde fire Døttere/ Ossa / Stij Marskalcks Hustru.

Den Anden Daatter vaar Oluff Tagensøns Hustru.

Den Tredie/ Torbern Jensøns Hustru.

Den Fierde Niels Lendis Hustru/ som afflede met hende Anders Stisøns Hustru.

Denne Anders Stisøns Hustru fick en Daatter hed *Sophia*: Hun fødde ved sin Hosbunde tre Døttere/ Margret Jens Michelsens Hustru/ *Christina* Effuert Maltyckes Hustru/ oc en hed *Sophia*.

Peder Ebbesøn / Ebbe Skialmsøns den tredie Søn aff Knadorp / hans Hustru hed Inger. Hans Vaben findis ocsaa hoss oss/ dog noget forbedret/ som er snart at besee.

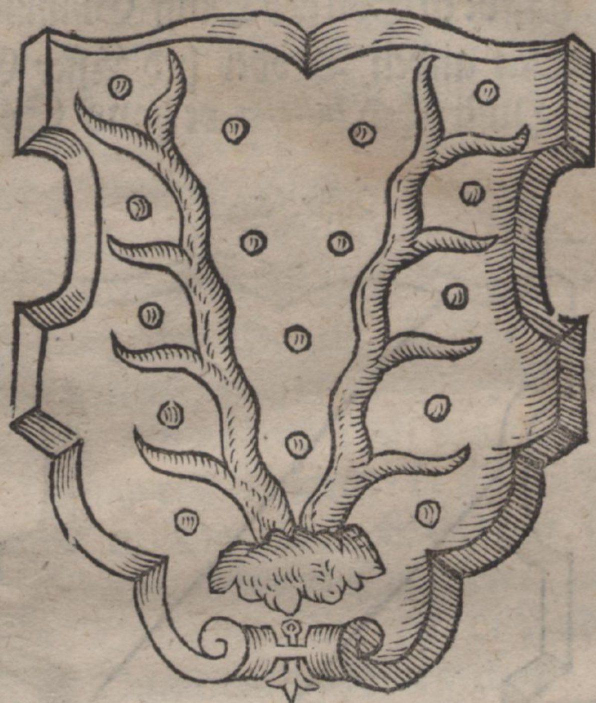

Dette Vabens Farffue.

Det øffuerste Feld Blaat / det ander Gult oc saa fremdelis ned at.

Gytthe Ebbe Skialmsøns Daatter / deris Syster fick Oluff Glug / aff huilcken der er meget skøn Herrekomst.

Hand

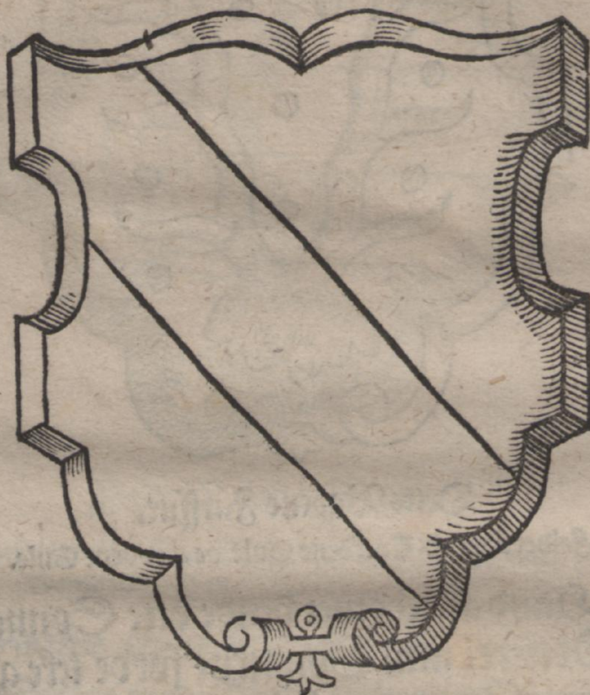
Dette Vabens Farffue.
Feldet Blaat/ Tackerne Gule oc Loddene Gule.

Hand affledemet hende otte Sønner/ oc tho Døttere/ men Sønnerne førde icke alle it Vaben. Sønnerne hede Gumme / Asser / Ebbe / Niels / Jacob / Hemming/ Lauris oc Inguor. Døtterne hede Margret/ Den anden vaar Suerkins Hustru/ som før bleff noget omtalet.

Gumme Glug hans Hustru hed *Christina*, haffde en Søn hed Oluff Gummesøn.

Den anden Broder hed Asser Glug/ Hans Hustru hed *Iuliana*, oc hans Søn hed *Saxo*.

Asser. *Saxo*.

Dette Vabens Farffue.
Feldet Blaa/ det middel Feld Gul.

Denne *Saxonis* Søn hed *Iohannes*, *Iohannis* Søn hed Peder Jensøn.

Den

Den Tredie Broder hed Ebbe Glug aff Hasledorp/vaar øffuerste Feltherre vdi Suerrig/ der Suerckin vant Suerrig / oc bleff der slagen paa Leene (dog at saa mange som aff denne Herrestamme der bleff slagen / bleffue hiemførd oc vdi Sore Closters Kircke begraffne.) Samme Ebbes Hustru hed Cecilie/ oc de haffde en Søn hed Oluff *Pincerna Valdemari secundi*, aff Bauelse. Denne Oluff Kongens Skenck / haffde tuende Hustruer/ den ene effter den andens død/ Margret/ oc *Sophia* Holmgøres Daatter/ de affledе Fem Sønner oc en Daatter. Sønnerne hede *Magister Petrus, Iohannes* Oluffsøn / Jacob Oluffsøn / Hemming Oluffsøn / oc Anders Oluffsøn: Daatteren hed Margret.

Jacob Oluffsen haffde en Søn hed Anders. Om de andre Brødre findis intet beskreffuen besynderligt/ vden at Anders Oluffsøn kaltis oc *Pincerna* aff Tiustoffte. Hand vaar den sidste Mand aff all denne Herrestamme / der vaar paa Suerdsiden. Hand haffde met sin Hustru Anders Anderssøn/ som kaltis Litle/ oc *Iohannes* Anderssøn/ dog de bleffue bortdøde ved Christi Aars Alder 1434.

Margret deris Syster Oluff *Pincernæ* Daatter / vaar først Tockis Hustru / oc fick saa Greffue Ernst aff Glyten / oc fødde ved sine Hosbunder / Oluff Tockesøn / Niels / Anders / Greffue Henrick / Cecilie Tockes Daatter / oc Ryckitze.

E. G. 2. Glytis:

Dette Vabens Farffue.
Kronen Gul / Feldet Blaa / oc Løwen Gul.

Oluff

Oluff Tockesøn haffde tho Sønner/ *Iohannes* oc *Andreas*, oc en Daatter hed Margret.

Cecilie Tockesdaatter fick Anders Nielsøn/ hues Vaben er her hoss sat.

A. Nielsen.

Dette Vabens Farffue.

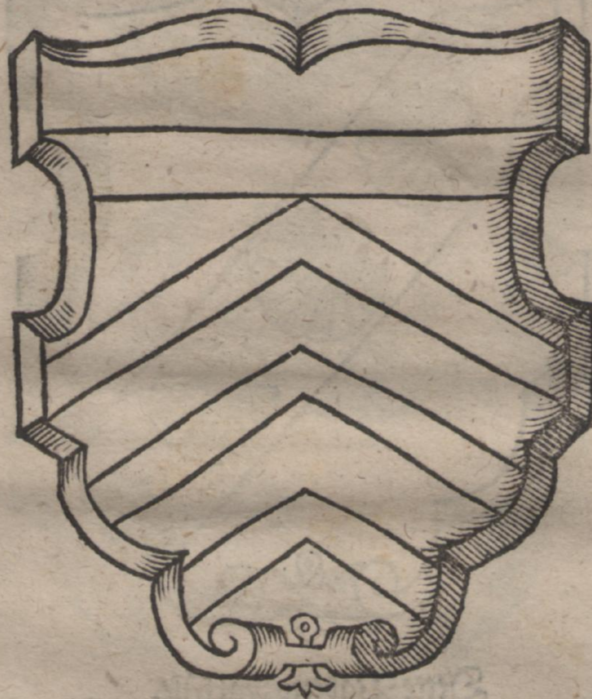
Feldet Røt/ den middel gang huid/ oc Skalerne Brune.

Ryckitze haffde en Daatter hed Ingefrid/ oc fick Lawe Aagesøn/ ved *Anno* 1332.

Den Fierde Oluff Glugs Søn/ hed Niels Glug. Hand haffde en Søn hed oc Niels. Denne Niels haffde en Søn hed Peder Nielssøn/ oc en hede Hening lick.

Den Femte Søn hed Jacob Glug / oc førde saadant Vaben som her hoss sat er.

I. Glug.

Dette Vabens Farffue.

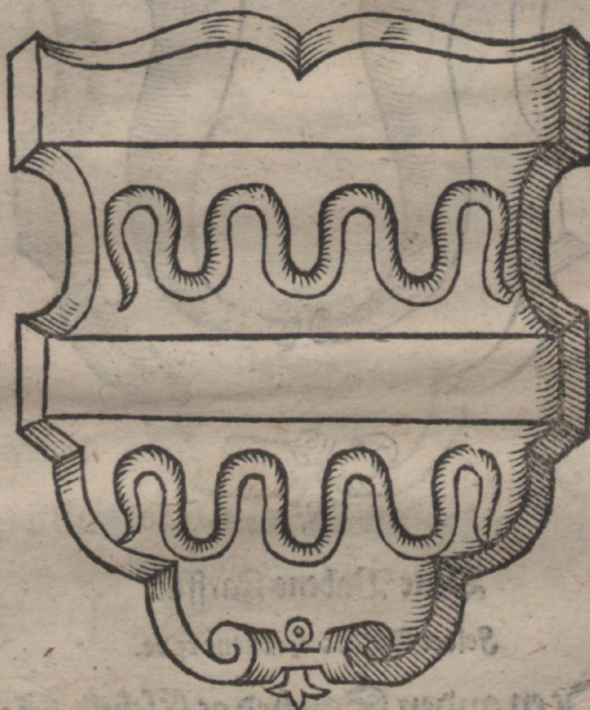
Feldet Gul/ Bielcken oc de tre Sparre Blaa/ paa Gul feldet.

Den

Den Siette Søn hed Hemming Glug/ afflede tre Sønner / Jon Hemmingsøn / Eschild oc Niels : oc en Daatter hed Margret. Jon Hemmingsøn haffde en Hustru hed *Iares.*

Eschild Hemmingsøn kaltis Snubbe/ oc førde it besynderligt Vaben. At Snubbe Kaarss haffuer naffn aff hannem/meenis aff mange.

E. S.

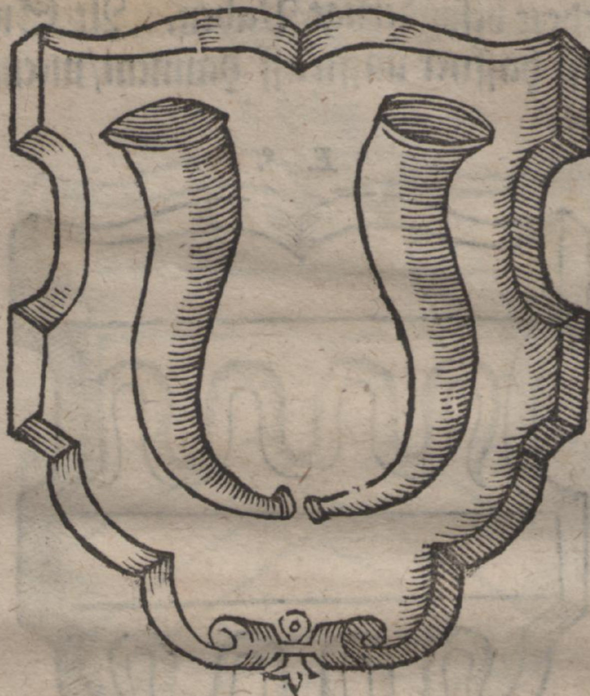

Dette Vabens Farffue.

Det øffuerste Feld Gul/det andet blaa/ Det middelste Feld Gul / det nederste Blaa / Ormgangene skulle være huide.

Eschild Hemmingsøn haffde en Søn hed Niels Drucken / oc førde oc it Vaben besynderligt fra sine Forfædre / som her er hoss tegnet.

N. D.

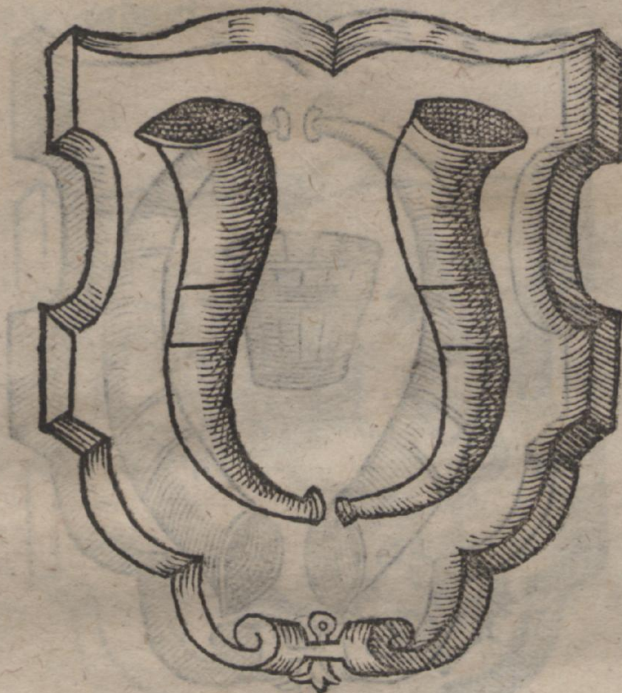

Dette Vabens Farffue.

Feldet Gul / oc Hornene røde.

Oc en anden Søn hed oc Eschild Snubbe / oc førde oc it besynderligt Vaben / som oc her nest effter følger.

Niels

Dette Vabens Farffue.

Feldet Røt/ oc Hornene Gule.

Niels Hemmingsøn Hemming Glugs Søn/ kaltis oc Niels Drucken/ oc førde oc saadant Vaben som der til hører/ oc er noget forbedret/ som her effter staar.

Dette Vabens Farffue.

Feldet Blaa/ Hornene røde/ oc Begeret huid.

Den Siuffuende Broder hed Lauris Glug/ bleff oc slagen met andre sine Brødre i Suerrig/ der de krigede for Suerckin/ Regenter vdi Suerrig/ som vaar deris Suoger/ oc haffde deris Syster/ som de vndsette met it merckeligt oc drabeligt tall Krigs Folck/ oc droge selff met.

Den ottende Broder hed Inguor Glug/ oc førde saadant it Vaben.

I. G.

Dette Vabens Farffue.
Feldet Gul oc Løwen Rød.

Hand afflede tho Sønner/ Jacob oc Esbern Visse. Esbern Visse haffde en Søn hed Ebbe Søør.

Margret den anden/ disse otte Brødris Syster aff Bauelse / haffde tho Sønner/

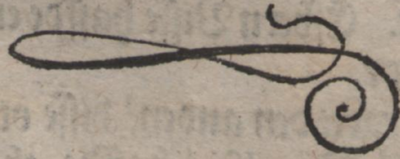
Tuli Boesøn / oc Oluff Tagesøn. Tules Søn hed Peder / hans Daatter *Sophia*, oc den anden Daatter hed Cecilie / *Iohannes* Marsuins Hustru aff Suserop. Hues Daatter ligger oc begraffuet i Sore Closter met de andre Forfædre / som Tafflen paa de der ere begraffne giffuer tilkende: Oc maa skee / en anden tid skal antegnis.

Margret / Sune Skialmsøns Daatter / fornenffde siu merckelig Herr Sunes Sønners Syster / haffde tho Sønner oc en Daatter. Sønnerne hede Peder / Sune: oc Daatteren hed Cecilie.

Peder afflede en Søn hed Niels Pedersen. Samme Niels haffde fire Sønner / Jacob / Stig / Peder / Anders.

Cecilie / ved Herr Erland / afflede Jens Erlandsøn / Anders / Niels oc Jacob / som vaar Erchibiscop.

Jens Erlandsøn / haffde Jacob Jensøn / Anders Jensøn: oc en Daatter hed Cecilie / huis Daatter kaldis *Sophia*.

Herr

Herr Asser Røgs Affkomst.

DEn Tredie Søn Herr Skialm Huides/ hed Asser Skialmsøn/ heller Asser Røg/ boede vdi Fienisløff lille vdi Sore Bircke/ nu Norden fra Kircken/ oc loed Kircken der bygge met tho Taarne paa/ aff denne Aarsage. Før hand fick samme Kirckes Bygning fuldendt/ drog hand met de andre sine Slectinger i Leyde/ at krige for deris Suager Suerckin i Suerrig/ som før bleff sagd. Oc der hand afftog/ vaar hans Frue Fructsommelig/ befalet hende dog samme Bygning met saadanne Ord/ at fick hun en Søn/ skulde hun sette it Taarn paa Kircken/ men fick hun en Daatter/ skulde Kircken være slet kullede. Oc der hendis tid kom/ fødde hun tho Sønner/ Esbern Snare/ oc Bistop *Absolon*, oc lod saa bygge tho Taarne paa samme Kircke/ som min salige Formand Abbet Oluff Karsemose (effter noget aff det ene nederfald) lod gøre it aff/ *Anno dominj* 1561. Men hoss *Saxonem* anderledis taler Dumbar Ryelender til *Absolonem* Erchibiscop/ oc siger hans Broder Esbern at være eldre i Aar end Bispen. Maa

ske det siuntis saa/ eller hannem vaar saa beræt/ eller giettet saadant. Thi Bispen vaar raget slet/ oc førde icke skæg / eller hand taler icke om Esbern Snare der i det sted.

Forneffnde Asser Røgs Hustru hed Inge/hand afflede met hende disse Tuillinge Brødre/ Esbern oc *Absolon*, oc en Daatter hed Ingefrid.

Absolon Huide eller Røg/ bleff Biscop vdi Roskild først vdi tiue Aar. Oc siden Erchibiscop vdi Lund / oc haffde begge Biscops Stigterne i 23. Aar tilsammen/ belff der nød til effter Erchibiscops Eschilds tid / som drog vden Lands til Clareuall til *S. Bernhardum* at leffue hoss hannem / som hoss sin gamle *socium studiorum*, som ocsaa *Saxo* oc andre Historier giffuer tilkiende.

Samme *Absolon*, vaar en merckelig/ herlig / dapper Mand / oc vaar Kong Valdemars den førsties aff det Naffn / Krigsøffuerste oc Høffuitzmand baade til Land oc Vand/ oc meget naffnkundigt bedreff/ som i Chrønicker icke bør at forgættis / oc ey heller *Saxo lib: 11. Rege* 77. besynderlig forglemte. Hand førde sit eget Vaben/ som her effter staar.

Och

Dette Vabens Farffue.

Feldet Blaa / Hiorten Gul / Tackerne Røde / oc Stiernerne Gule.

Och saa vel som hans Broder Herr Esbern Snare / vaar ypperlig / i mange danske Kongers tid / oc de vaare allesteds i det ypperste spil / oc Regerede oc raadde vel / baade til Guds ære / oc i Lande oc Rigers bestilling.

Disse merckelige Herrer oc tuilling Brødre / effter deris Faders oc Faderbrødris død / bygde Sore Kloster met Kircken oc anden skøn

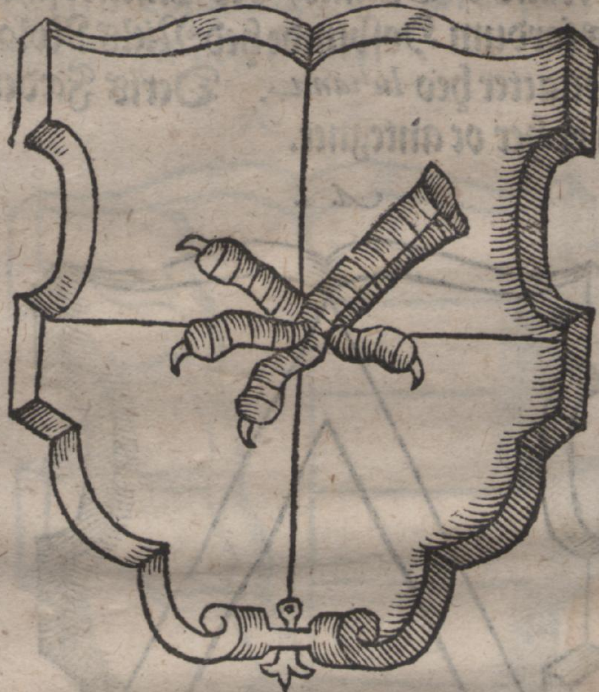
Bygning / oc hialp til at Closterit skulde bliffue ad oc forbedris / *Anno dominj* 1161. Gaff der meget skønt oc velbelenligt Gods til / oc flyde mange *Priuilegier* hoss Paffuer / Konger / Herrer / Førster oc *Prælater*, oc forbedret Steden oc Godset met all Gudfryctige oc flittelige tilsiun.

Absolon bygde ocsaa først Kiøbenhaffn oc Slottet / som hand kallede Axeluold. Hand døde den 21. *Martij*, som er *S. Benedictj* dag *Anno dominj* 1181. Dog somme setter met sandhed lengre frem / 1201. Hans oc manges aff samme Herrestammes *Epitaphia* oc Graffscriffter findis i Sore Closters Kircke / oc i Bøger / som ere en part screffuen aff *Saxone Grammatico*, en part aff andre fine Lærde Mend / som maa ske / kand enten her antegnes i denne Scrifft / eller andensteds.

Herr Esbern Snare Biscopens Broder / om huilcken *Saxo* oc taler *lib*: 14. *Rege* 76. i Konning *Valdemari* tid oc Historie: Oc i vore gamle Danske Viser / met all ære oc roess / i Danmarckis Riges bestilling til Island oc andensteds / vaar en merckelig god duelig Rigens Mand. Hand haffde trende Hustruer effter hin anden / Huluefrid / Ingeborge / oc

Hele-

Helena. Denne vaar Hertug Gottorms Daatter. Hand afflede met sine Hustruer Tre Sønner/ *Absolon, Iohannes* oc Niels. Oc tho Døttere/ Cecilie oc Ingeborge.

Dette Vabens Farffue.

Feldet paa den venstre side Blaa/ paa den høyre side Rød/ det nederste Feld Rød/ det ander der hoss Blaa/ oc Kloffuen Gul.

Absolon, Esbern Snaris Søn/ kaltis *Bellus*, Belck/ Belg eller Feed: døde *Anno dominj* 1232.

Iohannes

Iohannes Esbernsøn/ vaar Konning *Valdemari secundi* Marskalck. Hans Hustru hed Ethle eller Edle/ hun haffde en Søn ved Asser Julisøn effter *Iohannes* Esbernsøns død/ aff Lundforlund i Sieland/ ved Antuorschow. Hendis fordum Hosbunde hed Niels Rolam/ oc en Daatter hed *Iuliana*. Deris Fæderne Vaben er her oc antegnet.

A. I.

Dette Vabens Farffue.

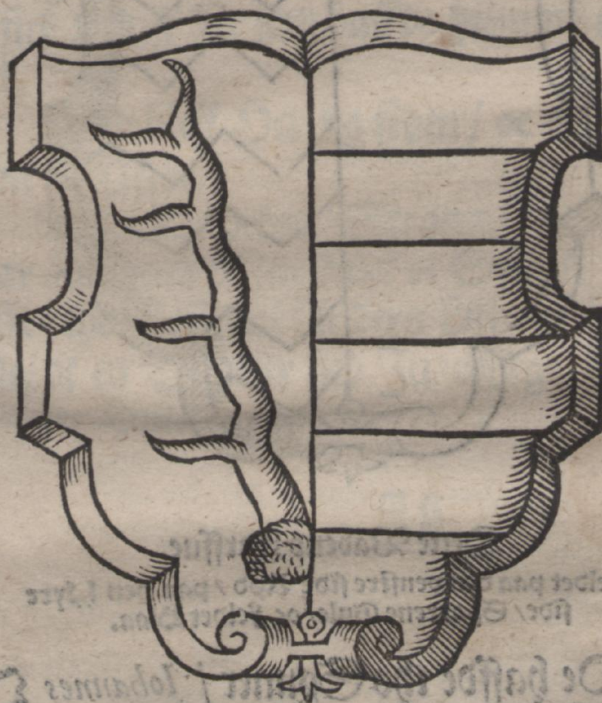
Feldet paa den venstre side Blaa/ paa den høyre side Rød/ det nederste Feld Gul/ oc Sparren hwid.

Julians

Iuliana fick Jacob Haffue aff Skaane/ oc er i Sore oc begraffuen.

Niels Esbernsøn kaltis Mule / oc vaar Konning *Valdemarj* Staldmester. Hans Hustru hed Margret (Hand afflede en Søn hed Esbern Snerling) Oc førde saadant it Vaben som her hoss staar.

N. E.

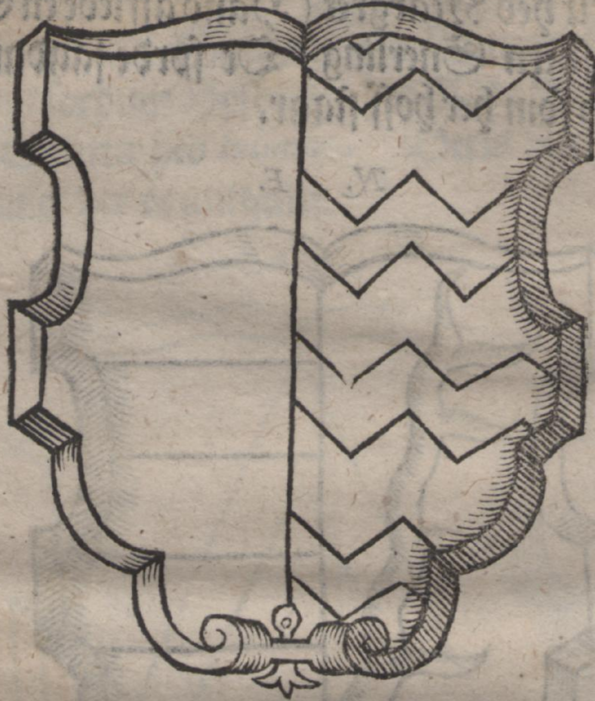

Dette Vabens Farffue.

Feldet paa den venstre side Rød/ och tuigen Gul: paa den høyre side/ det første Feld Blaa/ det andet Gul/ och saa fremdelis ned at.

Cecilie Esbern Snaris ene Daatter/ haffde Oluff Graa aff Tersløff.

O. G.

Dette Vabens Farffue.

Feldet paa den venstre side Rød / paa den høyre side/ Sparrene Gule/ oc Feldet Blaa.

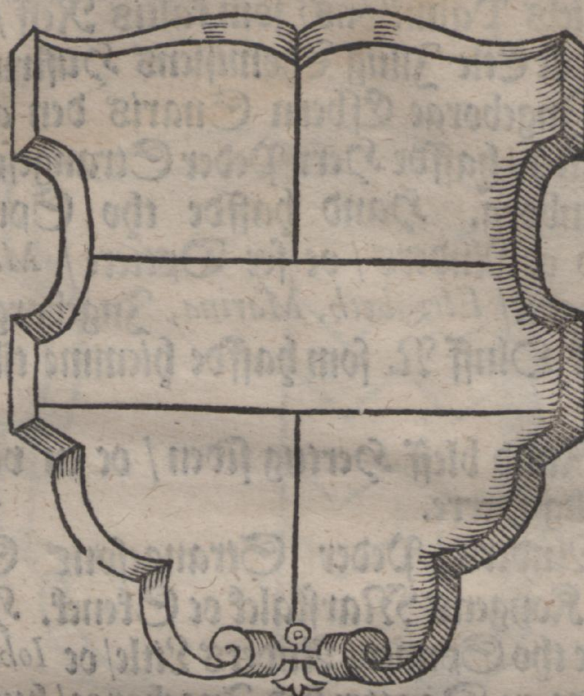
De haffde tho Sønner / *Iohannes* Olesøn/ oc Anders Graa. Anders Graa haffde en Søn hed *Absolon*, oc en Daatter fick en hed Knud/ etc. Knud afflede en Søn hed Anders

ders Knudsøn / oc tuende Døttere / Jngeborge Niels Palmesøns / som kaltis Reff / Husiru / oc Etle Jllug Thomissens Husiru.

Jngeborge Esbern Snaris den anden Daatter / haffde Herr Peder Strangesøn aff Kallenborg. Hand haffde tho Sønner / Knud oc Anders / oc sex Døttere / *Magga*, Margret / *Elizabeth*, *Marina*, Jngeborge / oc en fick Oluff N. som haffde hiemme til Rostock.

Knud bleff Hertug siden / oc en veldige ypperlig Herre.

Anders / Peder Strangesøns Søn / vaar Kongens Marskalck oc Skenck. Hand haffde tho Sønner / Anders Litle / oc *Iohannes* Litle / oc en Daatter hed Jngeborge / hun fick *Iohannes* Huitting.

Dette Vabens Farffue.

Det øffuerste Feld paa den venstre side Rød/ paa den høyre side Grøn/ oc Bielcken Gul: det nederste Feld paa den venstre side Grøn/paa den høyre side Rød.

De haffde tilsammen en Daatter hed *Mariana*, vaar Niels Andersens Hustru.

Ingeborges Døttere aff Kallenborg/ *Mogga* oc Margret/ vaare tho Nunner.

Den tredie Daatter fick ved sin Hosbunde/ Niels Erlandsens Hustru. Denne Niels Erland-

Erlandsøn haffde tho Sønner / Peder oc N. oc en Daatter fick *Iohannes* Rytting.

Den Fierde Daatter hed *Marina*, oc haffde met sin Hosbunde en Daatter / hed Margret. Denne Margret / ved sin Hosbunde haffde en Søn / hed *Iohannes Pincerna*, oc en Daatter hed oc *Mariana*.

Den Femte Daatter sagde ieg / kom til Rostock.

Den Siette Daatter hed Jngeborge / oc saa som hendis Moder / kom til stor ære / fick Greffue Ernst / oc affledde tho Sønner: Greffue Albret / som haffde til sin Hustru Esbern Vagensøns Daatter / oc Greffue Gunner *seu Geruinus*, oc de haffde tho Døttere hede *Christina* oc Jngeborge.

Greffue Albrets Hustru hed *Cecilia* Esbern Vagensøns Daatter / som siden skal omtales.

Greffinde Jngeborge / haffde met sin Hosbunde en Søn hed Herrich: oc en Daatter hed oc Jngeborge / vaar en Nunne.

Jngefrid Asser Røgs Daatter / Biscop *Absolons* Syster / hendis Hosbunde hed Peder / *Saxo lib: 14. Rege 77.* Haffde tho Sønner / Asser oc *Alexander*.

Om *Alexander* taler *Saxo* i sin 16. Bog *Rege* 80. Oc hand vaar Krigsøffuerste offuer de Skaaninger oc Sielandsfare / der de Krigede imod de Vender.

Alexanders Hustru hed Margret / Hand afflede met hende tre Sønner / *Absolon* Rød / hues Vaaben her hoss staar / *Alexander* oc Niels.

Dette Vabens Farffue.

Det øffuerste Feld Gul / det nederste Feld Blaa / Kronen Gul / oc ørnen hvid.

Niels

Niels/ som kaltis Falster/ vaar Stoldmester: haffde en Søn hed Anders Nielsøn/ oc fem Døttere. Estrit vaar en Nunne/ Gunild Tocke Pustis Hustru/ som før bleff omtalet. Den Tredie vaar Styg Huittis Hustru. Den Fierde/ Niels Andersøns Hustru. Den Femte hed *Elizabeth Iohannes* Rannesøns Hustru/ oc de haffde en Søn hed Ranne.

Samme Ranne haffde tho Sønner/ *Iohannes* Rannesøn/ oc Niels Rannesøn: Om dem tilforn bleff noget omtalet.

Herr Sune Skialmsøns Affkom.

DEn Fierde Skialm Huides Søn/ kaltis Sune Huitte/ eller Sune Skialmsøn. Hans Hustru den første hed *Cecilia*, en ypperlig Frue/ Oc den anden hed Inge. Hand haffde en Søn hed Jon Gallen. Denne Jon Gallen/ haffde en Daatter hed *Cecile*. Hun lod en Søn effter sig som kaltis *Iohannes* Kaare/ oc vaar her *Abbet* vdi Sore Closter trende gang/ sidste gang der alt Closteret vaar affbrent vdi den Tiende Abbets tid/ som hed Joseph (der da bleff affsat) *Anno dominj* 1247.

die

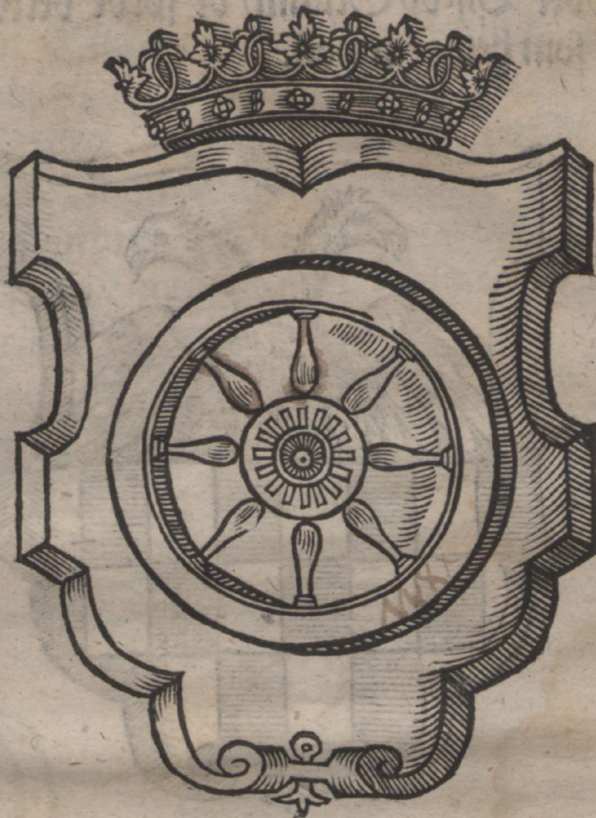
die Seruatij. Vide Catalogum Abbatum Sorensium.

Dette er om de Fire Herr Skialm Huides Sønner / som vaare Biscop *Absolons* oc Herr Esbern Snaris Fader oc Faderbrødre.

NU haffde denne samme Skialm en Daatter hed *Cecilie* (endog somme meener / at denne *Cecilie* vaar Sunes Daatter / oc icke hans Syster: see *Saxonem lib: 14. Rege 76.* Men mand skal giøre skilssmisse imellem Sune Skialmsøn / oc Sune Ebbe Skialmsøn) hun fick den strenge Herre Peder Tostensøn aff Borg / som siden kaltis Petersborg ved Sore Closter. Oc samme Slot oc Hoff bleff ødelagt aff Kong *Valdemaro* (som vor danske Krønick paa Rjm vdsat / giffuer tilkende) oc kom fra denne Slect til Sore Closter / dog alting met Vold oc Mure sig giffuer tilkende. De afflede en Daatter hed Jnger aff Petersborg. Jnger haffde ved sin Hosbunde sex Sønner / *Carolus*, Vlff / *Iohannes*, Skialm / Peder oc Niels.

Carolus bleff en veldig Herre / oc en Hertug vdi Suerrig / oc førde saadant Vaben som her effter staar.

Vlffs

Dette Vabens Farffue.

Kronen Gul / Feldet Blaa / och Hiulet Gul.

Vlffs Hustru hed *Vna*, de haffde en Søn hed *Christianus.*

Iohannes vaar *Camerarius Regis Valdemarj.* Fra hannem scriffues at Petersborg kom fra.

Skialm vaar Biscop i Aarhuss.

Peder bleff oc Biscop i Aarhuss effter sin Broder Biscop Skialm/ oc førde dette Vaben/ som her staar hoss.

P. P.

Dette Vabens Farffue.

Feldet Blaa/ ørnen Gul/ det første Taffl Rød det neste Gul/ saa det ene om det andet paa lengden. Den anden Rad første Taffl Gul/ det neste Rød oc saa fremdelis. Den tredie Rad første Taffl Rød / neste Taffl Gul och saa fremdelis.

Niels kaltis Vagensøn. Hand haffde en Daatter hed Inger/ *vel* Ingeborg. Hun vaar først Monsis Hustru/ oc siden fick Greff Ernst

Ernst aff Slicken/ haffde fire Sønner / Peder Monsen/ Niels/ *Iohannes* oc Laurentz.

Margret Jngers Daatter/ haffde en Søn hed Vagn Gallind. Denne Vagen Gallind haffde tho Sønner/ *Iohannes* Vagensøn oc Esbern Vagensøn/ oc en Daatter Margret Juris Stygsøns.

Esbern Vagensøn haffde en Daatter hed *Cecilie,* fick Greffue Albret/ Greffue Ernstis Søn/ som før bleff noget omtalet.

Vagensøns Vaben er dette.

Det øffuerste Feld Blaa/det nederste Rød/ Vingen huid/ oc Kloffuen Gul.

Dette er saa mange / kortelige aff denne Herrestamme / som ieg saa iligen kunde vdlede. Oc finde wi den sidste Mand paa Suerdsiden / at haffue været Herr Anders *Pincerna* aff Thiustoffte / oc vaar den ottende Mand fra Herr Slau. Oc denne Herre gaff til Sore Closter det Gods wi haffuer vdi Stedstrup i Mierløßherrit/ for it Hundrit/ trediue oc otte Aar siden. Deris Vaben oc HerreSkiold findis vdi Sore Closters Kircke bemalet. Men de paa Suerdsiden vaare/ førde icke alle deris Fæderne Vaben. Men Kongerne foruende det effter deris Mandelige dad oc gierning/vdi Krig oc anden Rigens drabelige bestilling / heller ocsaa aff anden Aarsage / enten gammel Slect/ Byrd oc Suagerskab: oc stundem aff vellyst eller ringe Aarsag. Deris Adelstamme offte omuendis til Herrestamme/oc tit til yppermere eller mindre effter deris duelighed/ yndist/wduelighed / eller wheld/ Som *Saxo Grammaticus* i enden paa den fiortende Bog *Rege* 77. giffuer tilkende.

FINIS.

At disse Blad skulde icke staa ledige/ haffuer ieg antegnet de Herrers / Kongers/ Førsters oc Førstinders oc vnge Frøickeners Lig/ der ere begraffne i Sore Closter/ aff Sore Closters *Calendarÿ* screffne Bøger.

1. Konning Christoffer Kong *Valdema-*
2. *rj* Fader / met sin Dronning *Eufemia*,
3. oc deris Søn Hertug Erick / vduaald
Konning / som døde til Kijl / oc bleff hid
ført / *Anno Domini* 1331.

4. Oc den vnge Hertug Valdemar deris
anden Søn / som døde i Herredagen til
Rostock / oc bleff hid førd : Oc tuende de-
5. ris Døttere / Frøicken Heluig / oc Frøi-
6. cken *Agnes*.

7. *Item*, Hertug Albret / Konning Chri-
stoffers Broders eller Systers Søn.

8. *Item*, Konning Valdemar den Fierde
Konning Christoffers Søn / oc den veldi-
ge Dronning Margretis Fader 1412.
(*alij ponunt* 1375.)

9. *Item*, Dronning Margret bleff her
først begraffuit / oc siden veldige henførd
til Roskild aff Biscop Peder : oc ligger
der begraffuen.

Oc denne vnge Hertu

10. *Item*, Konning Oluff / Kong Hagens aff Norrig / oc Dronning Margretis Søn.

11. *Item*, Frøicken *Agna*, Konning Christoffers aff Beyern Syster.

12. *Item*, Hertug Gert aff Suansburg.

13. *Item*, Gundegut / Hertuginde aff søndre Jydland / som døde i Nordrop.

Foruden mange drabelige Herrer / hues naffn er screffuen i Liffsens Bog / oc aldrig forglemmis. *Psal*: 111.

Men i huad steder andre Konninger i Danmarck. Dronninger oc andre Førster oc Førstinder ere begraffne / oc deris døds Aar oc tid / met deris Graffscriffter eller *Epitaphijs*, vil ieg / om dette nu teckis / paa en anden tid omscriffue. Oc huis deris oc andre ypperlige Herrers / Edel Folckis / oc lærde Mends Graffscrifft der findis / da ocsaa kortelige antegne. Men de latine *Epitaphia* som findis i Sore Closter / vil ieg nu aleniste her tillegge.

Disse

Disse efterscreffne *EPITAPHIA* eller Graffscriffter/ findis i Sore Closter paa latine Verss i Chored / Kircken oc Closters Bøger.

KOnning Christophers / Konning *Valdemari* Faders / Dronning Margretis OldeFaders / som met sin Dronning/ Dronning *Eufemia* oc deris vnge Herrer/ Sønner Hertug Erick vduaald Konge oc Hertug Valdemar/ oc tuende deris Døtter oc Frøickner/ ligger begraffuit i Chored / vnder den store Messing Graff: Oc der samme Stattelig begraffning bleff en gang opløfft/ bleff deris Messing *Epitaphia* noget split/ oc disse stycke Verss kand dog læsis der paa end nu.

STemmate dignos, corde benignos, reǭ potentes.
Regia Reges, hæc tenet ædes morte ruentes.
His decorus —— —— —— —— —— —— ——
Qui Regno fuit heu proprio sine crimine pulsus
Alter ERICVS positus, Rex hic est filius —— ——
—— —— —— *cum mater pia, sua cui sociatur*
Progenies: vtinam requies sibi contribuatur
Victor clarus, sensu guaryjs frater ERICI

Rex

Rex tumulum Patris ———————
——— *istum vult & Christum quomodo venerarj.*

KOnning *Valdemarj* den Fierdis Graffscrifft/ som døde paa Gurre *Anno Dominj* 1375. oc bleff først ført til Voringborrig oc begraffuit: Oc siden aff den Høyberømte veldige Dronning Margret hans Daatter/ bleff ført til Sore Closter / oc i Chored findis hans sorte Marmorstens oc huide Allebasters Graff/ som bleff meget i Greffuens Feide fordærffuet.

VAlmarus Regum non infima gloria Danum,
Quem tenet extinctũ constructa ex marmore tũba:
Eiectus Regno, magna virtute regreßum
Obtinuit, pulso forti de finibus hoste
Holsato, Patrias arces, terramq; redemit
Expositam precio, senserunt Principis arma
Inuicti, gentes ponto terraq; diremptæ
Vandalicæq; vrbes opibus fastuq; superbæ
O nimium, tandem vitæ pertesus obiuit
Gurræ. translatum recubat post funera corpus
Hoc tumulo Soræ, sed mens petit ardua Cœlj
Fama solo remanet studijs celebranda nepotum.

C: M:

Kon-

Konning Oluffs / Konning Hagens Søns aff Norrig / oc Dronning Margretis aff Danmarcks Graffscrifft: Met denne Herre oc Konning / kom det Konning Rige Norrig vnder Danmarckis Krone / for 195. Aar / siden dette Aar 1582.

OLAVS.

ILlustrißimæ trium Regnorum Borealium Reginæ Margaretæ filius, ex Haquino Noruagiorum Rege genitus, qui primùm Noruagiæ Regnum iure hæreditario ex morte patris obtinuit, regnante matre. Cum vero defuncto Auo materno Valdemaro, & Mater in Daniam ob heroicas animi dotes reuocata eßet ad Imperium, præstantißimæ Dominæ Reginæ beneficio, Danorum Rex in adoleſcentia, accepto à proceribus Regni iuramento designatur & declaratur: quo facto, vbi Gerhardum Holsatiæ Comitem, ex voluntate & consilio matris ac Procerum Regni, Ducem Regniq́ Danici Vasallum solenni ritu creaßet. Paulo post immatura morte ex hac vita euocatus, hîc Soræ inter Materni Proaui & Aui tumbam sepultus est, Dignißimæ Do-

minæ matri Reginæ, vtriusq; Regni Ius & imperium relinquens, Anno 1387.

DAnica Noruago genuit me Margaris illa
Quæ fuit Haquino iuncta connubio.
Et Ius Noruagum, sed Danum gratia Regem
Signat, vbi fatis cum Patre, cedit Auus.
Sed mihi negat Regna mors immatura deinceps
Noruagia vt Dano pareat imperio
Et matris tanta regnantis laude, triumphus
In Suecos, toto notior orbe foret.
Inter Auum & Proauum nunc Soræ corpore condor
OLAVS, Cœli lumine mente tegor.
At qui me ob similes vultus se finxit eundem
Nutricis ludens arte doloq; meæ.
Falsterbodensi cineres commisit arenæ
Supplicium in ficto corpore vt ignis agat.
I. B.

ALIVD IN MARmore.

HOc cubat OLAVI paruo sub marmore corpus
MARGARIDA Regis matre potente fati.
Hæres Regnorum fuerat Princepsq; duorum
Hæredem at fecit mors properata Poli.

HVes andre Strenge/ Edel oc Hederlige Folckis Lig der ere begraffne i Sore Closters Chor oc Kircke/ oc huo oc huem forne Sore Closter haffuer faarestaaet/ oc været der Abbet i mange Hundrede Aar / fra første det er stifftet til disse tider/ findis i den Taffle der er i Choret opsat ved den Syndre side aff høye Altar/ som ieg icke paa denne tid vil omtale. Men allereniste Graffscriffterne oc *Epitaphia* paa Latine antegne. De rette *Fundatores* findis her for i min Scrifft.

I en ret gammel Pergamentz Bog/ som vaar i Sacristien vaar dette Biscops *Absolons* Faders Broders / Herr Sune Skialmsøn oc hans Frues/ Frue Cecilies *Epitaphium*, som er *Saxonis Grammatici* dict oc Vers.

BUsta tegunt Cineres Sunonis Ceciliæq;
Quos mors seiunxit, sors combinauerat æque.
Vxoris decus ille fuit, decus illa maritj
Par decus amborum, generis par splendor auiti.
Strenua militiæ virtus effulsit in illo,
Illa pudicitiæ micuit signata sigillo.
Non hæc tanta fuit nisi tanto coniuge digna.
Tantos tamq; pares iunxit fortuna benigna.

Nu følger nogle Graffscriffter den værdige oc videberømt oc Naffnkundige Herris Biscops Absolons/ Erchibiscops i Lund oc Biscops i Roskild/ som døde *Anno Dominj* 1201. 21. *Martij*, screffne aff *Saxone Grammatico*, oc andre Lærde Mend.

EPITAPHIUM PRÆDULCIS memoriæ, ac cum omni reuerentia nominandi D. ABSOLONIS, quondam Archiepiscopi Lundensis, & administratoris insignis Ecclesiæ Roschildensis, nec non & huius loci fundatoris, sub hoc ligneo Sarco tumulatj.

HOc ABSOLONEM tumulo post fata reclusit
Vltimus humanæ conditionis honos. (Ctis
Hic primas, sua prima tenens, docet vltima cun-
Ingruere, & nullum poße manere diu.
Corpore nactus humum, lustrat spiramine Cælum,
In duo diuisus, gaudet habere duo.
Pax patris, Patriæq; parens, hoc puluere pausat.
Certa salus populi, plebis opima quiès.
Virtutis specimen, Iusti pater, autor honestj,
Militiæ robur, relligionis apex.
Hostibus excidium, tutamen Ciuibus, æquj
Arbiter, armorum gloria, pacis amor.

ALIVD.

ABSOLON hic primas, ſpetiei iure ſecundus
Abſolon, Ore Cato, probitate Dauid Samuel re
Currus & Auriga, Pater & patronus, Ouile
Et Paſtor, pax & Patriæ Dux, legifer & lex,
Fortibus hic Samſon, Salomō ſapientibus, Abrâm
Iuſtis, peruerſis Phinees, fuit anchora Danis.
Quicquid Achillis erat, quicquid Platonis, in eius
Splenduit ingenio, teſtatur gloria famæ.
Nunc pater emeritus, Danorum puluere pauſat,
Terris ſtans fama, meritò cœleſtibus aſtat.

S. G.

Item, ALIVD.

Pontificum exemplar, Doctorum norma virorum
Eccleſiæq́ decus ABSOLON iſte fuit.
Vnus erat pariter cleri, populiq́ patrumq́
Splendida firma, vigens, gēma, colūna decus.
Inuida mors, meliora magis, pulcherrima quiq́
Ocius occidit, plus prætioſa premens.
Æquat honoratis deſpectos, neſcit honori
Parcere parca, probans eſſe neceſſe mori
Omnia mortalis finit mortalia finis,
In cinerem redigens, quod fuit antè cinis.
Inſignem pietate virum, mors abſtulit ipſis
E terris, vltra viuere neq́ ſinit.

Legifero viduata tuo flens Dacia plora
Præsulis vt pace potiatur Spiritus ora.

EPITAPHIVM EIVSDEM PER Reuerendum D. Doctorem Lagonem Vrne Episcopum Roschildensem.

NOn fuit in toto quisquam præstantior orbe
Nulla magis clarum fudit Origo virum.
Omnis in hunc virtus confluxit munere pleno
Neu quemquam vicio præstitit esse locum.
Quicquid Achillis erat, quicquid Platonis in eius
Splenduit ingenio, moribus atq; sono.
Fortior extiterit, an doctior, ambigit omnis
Pectora cui sacri nota fuêre viri.
Ad sacra gentiles armis transire coegit,
Huc mihi ne dubites, Rugia testis adest.
Excubÿs cuius patriæ pax constitit: huius
Dania iam fatis pressa reuixit ope.
Huic eadem tanto viduam se sole quæratur,
Et lucem luci iure dabatur / precetur ei.
Eximio cassum doleat se sidere mundus
Vlterius simile non habiturus ei.
Lux benedicte tuo præsens huic lumen ademit
Donatura nouum perpetuumq; sibi.

EPI.

EPITAPHIVM NOBILISSIMI Viri M. Henrici Christierni, Senatoris Regni Danici, & Abbatis Sorensis, marmori incisum.

PRogenie clarus, virtuteq; clarior, alto
Abbas Henricus clauditur hoc tumulo.
Annis ipse nouem Vitschæl, sex præfuit Esrom,
Huic triginta vno subdita Sora fuit. (bri,
M. quoq; D. ter XXX simul octo, mense Decẽ-
Luceq; ter dena morte peremptus obit.

E. S.

EPITAPHIVM DOMINI OLAI Laurentij Karsemooß Abbatis Sorensis, marmori incisum, qui vixit in Cœnobio Sorensi 65. annis, & præfuit Cœnobio 9. Annis, obijt 1565. 10. Maij. ætatis suæ 77.

Quisquis es, humanis noli confidere rebus
Tam nihil est magnum, quin queat eße nihil.

I. F. D.

EPI-

EPITAPHIVM MAGISTRI HIlary Iohannis, qui cum Hafniæ Mathesin aliquandiu magna cum laude professus esset, correptus Mania, qua & ad vitæ exitum laborauit plurimis annis, Soræ mortuus est Anno Domini 1567. die Apost: Simonis & Iudæ.

SCania, quo multum docto gaudebat alumno
Hilarius fatis, pressus & actus obit.
Floruit at tamen Musis & clarior arte
Dum mens in vegeto corpore sana fuit.
Ingenij primum, tum vitæ lumine cassus
Occidit, ablatum reddit vtrumq; Deus.

C. M.

REVERENDVS ET DOCTVS vir, Magister Chanutus Petri Boëlij Ripensis, Lector & Pastor inditi Cœnobij Sorensis in Selandia Daniæ, placidè & piè ex hac vita emigrauit, Anno Domini 1569. Septemb: 8. die. ætatis 30. officij tertio.

SVbiecta recubat Chanutus molliter vrna
Petræus claræ, quem genüere Ripæ.
Ingenium Musis cultum florentibus annis
Est vbi Balthiacis septa Minerüa fretis.

Post

Post Viteberga viris semper fœcunda disertis
Instituit, celebrem contribuitq́; gradum.
At tandem sacri lectoris munere functus
Soræ, grassanti morte petitus obit.
Doctrinæ similes mores & vita fuerunt,
Mors igitur vitæ est, fons & origo nouæ.
C. M.

Est & aliud antiquum in marmore Epitaphium, non ingratum.

ABbati gratus famulus iacet hic tumulatus
Ionas ablatus, nobis Sanctis sociatus.
Ierusalem repetit bis, ter Romamq́; reuisit,
Et semel ad Sanctum transijt hic Iacobum.

1: Cardanus lib. 15. Cap. 80. de varietate, ait. Neq; vitiosum Historico, sed vbi Historia (vt dixi) per se sterilis sit, licet iocis ac fabulis eam exornare. Quamobrem & iure ab his Titus Liuius abstinuit, & Herodotus iustè damnatur, & Saxo Grammaticus laudatur, &c.

Dette Vabens Farffue.

Feldet paa den venstre side Blaa oc Krandzen Grøn/ paa den høyre side feldet Blaa oc Kaarsit Rød.

CATALOGVS

Eller Register/ paa de værdige Fædris Biscopers naffn vdi Roskild/ fra den Første/ oc til vor tid/ 1589. met nogle deris *Epitaphijs* oc Graffscriffter.

DEn Første Biscop i Roskild hed *Verbrandus* eller Gerbrand/ oc bleff tilskickit aff Kong Suend Tyffskæg/ som bleff døbt i Skotland: Oc vaar den 65. Konning i Danmarck. *Saxo lib: 10.*

Den Anden hed *Anaco*, om huilcken *Saxo* taler i sin 11. Bogs begyndelse. *Rege 69.*

Den Tredie hed *Vilhelmus*, en Engelsk Mand/ Oc er begraffuit i Roskild Domkircke ved den søndre Chors dør. *Saxo* taler meget om hannem/ som er merckeligt/ *lib: 11.* Oc døde *Anno 1074.*

Denne *Vilhelmi* Graffscrifft oc *Epitaphium*, findis bemalet i Roskild Domkirckis Chor/ saaledis:

EPITAPHIVM VILHELMI,

olim Episcopi Roschildensis, carmine Iambico, trimetro, Hypponactico, conscriptum.

VILHELMVS olim Episcopus Roschildensis,
Præstantibus DEI relucebat donis:
Pietate, Religione, percelebri vita
Et sancta: & omni virtutum genere illustri,
Adeò, vt in incerto erat, is ne officio tali
Dignior erat, an illo officium: tam spectatum

Episcopatus præstitit sui exemplum.
Hic fretus innocentia, atq; item iusto
Iniusti homicidij dolore permotus
Quod à Rege factum erat, libidine magis, quàm
Ratione, Regem ipsum quamuis magnum, & tali
Regno potentem, comitatuq; stipatum,
Magno repulsum baculo, prohibuit templo,
Rebusq; sacris, donec pœnitens facti
In gratiam cum Ecclesia, ac DEO offenso
Redîsset. His actis, tempore non ita multo
Pòst, mortui iam Regis huc deferebatur
Funus. Quod vt rescitum est appropinquare
Vrbi: duo Sepulchra confici iussit,
Duobus etiam pheretris adornatis, ibat
VILHELMVS obuiam: postq̃ ad funus ventum est,
Oratione facta, vt illi (quem in terris
DEO patri iam lucrifecerat, sanam
Per admonitionem) commori posset,
Mox membra collapsus, animam sanctam cœlo
Reddidit, atq; inde vterq; suo loculo impostus
Hanc sacram ad ædem paritèr (mirabile dictu)
Magno omnium stupore deportati sunt.
VILHELMO honorificè sepulto, ac de more
Episcopalibus insignibus vnà cum illo
Terræ reconditis. Nouo DEVS funus
Miraculo, hominum memoriæ consecrauit.
Hæc ipsa namq; vt obruta cumulo terræ
Vltrò sepulcrum reddidit. Translatum ergò
Huc funus est, ac magna cum religione
Hoc in loco commendatum Sepulturæ.

SENARII.

VILHELMVS autem obijt annò millesimo,
Et septuagesimo, additis quatuor.

Den

Den Fierde/ hed Biscop Suend *Noricus*, oc døde paa sin Pillegrims Reise til det hellige Land oc Jerusalem/ paa den Ø Rhodis/ vdi Kong Oluff Hungers tid.

Den Femte/ Biscop Peder Bodissen.

Den Siette/ vaar den merckelig Herre Biscop Eschild/ bleff siden Erchibiscop i Lund i Skaane/ som meget tales om hoss *Saxonem*: Oc døde hoss *S. Bernhardum* sin Metstalbroder i sin *studijs*, i *Claraualle* Closter i Franckrige.

Den Siuende/ hed Biscop *Richo*, vaar Konning Ericks *Cappellan* tilforn.

Den Ottende *Asser*, vaar før en Canick aff Eskilsø. Hand døde *Anno domini*, 1159.

Den Niende Biscop/ vaar den naffnkundige Helt oc Herre/ Biscop *Absolon* Huide: bleff Erchibiscop til met i Lund i Skaane/ 1178. Oc vaar ved det Regiment i 22. Aar. Om huilcken *Saxo Grammaticus* vidløfftige omtaler i Histori vjss: hues Herrestam oc *Genealogi*, ieg haffuer kortelige antegnet her i denne Scrifft/ Oc hans *Epitaphia* oc Graffscriffter er offuen for antegnet/ och saa døde 1200. *die Benedicti*.

Den Tiende vaar Biscop Peder Simensøn/ bleff Biscop 1201. Oc døde anden dag *Simonis & Iudæ. Anno* 1214. vaar Biscop i 13. Aar.

Den Elleffte vaar Biscop Peder Saxesøn/ som bleff siden Erchibiscop i Lund i Skaane/ *Anno* 1218.

Den Tolffte/ Biscop Peder Ibsen/ bleff Biscop 1215. oc vaar Biscop ved otte Aar. Døde vdi Konning Ericks tid/ kaltis *Peregrinus ad Dam*.

Den Trettende/ Biscop Niels Styg/ eller Lung. Døde vdi sin vdlendighed i *Clareuall*, den anden

 dag

dag *Mauritij, Anno 1249.* vaar Biscop mere end 21. Aar.

Den Fiortende/ Biscop Jacob Erlandsøn/ bleff siden Erchibiscop i Lund i Skaane/ *Anno Domini, 1274.* vaar Biscop i 25. Aar.

Den Femtende/ Biscop Peder Bang. Stifftet *Sigfridi præbent,* Lidde meget i sin vdlendighed/ for den hellige Kirckis skyld: oc kom igen til Land oc Folck/ oc døde *S. Iohannis Baptistæ* afften/ *Anno Domini. 1277.* vaar Biscop i 3. Aar.

Den Sextende/ Biscop Stig/ vaar Biscop oc i 3. Aar. døde *die Prothi & Iächinti, Anno 1280.*

Den Syttende/ Biscop Inguar/ vaar Biscop i 10. Aar. Døde *S. Gregorij* dag/ *Anno Domini, 1290.*

Den Attende / vaar Biscop *Iohannes* Krog/ vaar Biscop i 10. Aar. Døde *S. Osualdi* Kongis dag. *Anno 1300.* Bleff i Sore Closter begraffuit.

Den Nittende/ Biscop Oluff/ som stifftet vor Frue Capel. Vaar Biscop i 20. Aar. Døde 1320. *6. Idus Martij.* Ligger i sit Capel begraffuit/ met saadan Graffscrifft.

OLAVS Episcopus Roschildensis primus fundator huius Capellæ. Obijt Anno Domini, 1320. 6. Idus Martij.

Den xx. Biscop/ *Iohannes* Hynd. Vaar Biscop i 10. Aar. *Funderit* hellig Geistes huss i Roskild/ ved *S. Laurentij* Kircke oc Taarn. Er nu nest ved Torffuit. Døde vor Frue afften i Faste i Straalsund. *Anno Domini, 1330.*

Den xxI. vaar en Munck/ kaltis Broder Hans Nyborrig. Vaar Biscop i 14. Aar. Døde anden dagen *S. Vincentij. Anno Domini 1344.*

Den XXII. Vaar Biscop Jacob Poffuelsøn.

Den XXIII. Vaar Biscop Henrich Gertsen/ vaar Kongens Sangmester. Om hannem talis i vor danske Historier. Døde *Lucæ Euangelistæ* dag/ *Anno 1368.* Hans Graffscrifft liuder saa:

Hic iacet HENRICVS quondam Episcopus Roschildensis, cuius anima in pace requiescat.

Den XXIIII. Vaar Biscop Niels Ibsen de *Rijhs*, som *funderit S. Laurentij* Capel. Vaar Biscop i 27. Aar. Døde *paschæ Virginis* dag/ *Anno Domini, 1395.* Hans Graffscrifft liuder saa/ i *S. Laurentij* Capel/ statlig i Messing vdstucken.

Dominus NICOLAVS Dei gratia Episcopus Roschildensis, qui obijt Anno Domini 1395. 18. die mensis Ianuarij, Cuius anima per Dei gratiam requiescat in pace.

Den XXV. vaar den store Peder *Iohannis* Søn. Døde de II. Tusind Jomfruers dag. Vaar Biscop i 21. Aar. *Anno Domini, 1416.*

Den XXVI. Vaar Biscop Jens Andersen. Vaar Biscop i 14. Aar. *Funderit* de X. Tusind Ridders Alter. Døde *diuisionis Apostolorum, Anno 1431.* Hans Graffscrifft liuder saa:

Dormit Iohannes Andreæ hoc marmore tectus,
Mens vigilat, summo perfruiturq́ bono.
Prudens, consilijsq́ boni fuit, integer atq́
Candidus, & veræ religionis amans.

Den XXVII. Vaar Biscop Jens Pedersen. Vaar Biscop i 17. Aar. Døde hellig Kaarss afften *exaltationis, Anno Domini, 1448.* Hand ligger begraffuit i Choret i Roskilde Domkircke / met saadan en Graffscrifft.

Hic iacet venerabilis pater & Dominus, Dominus IOHANNES, quondam Episcopus Roschildensis, qui obijt Anno 1448. in profesto exaltationis sanctæ crucis.

Den XXVIII. Vaar Biscop Oluff Daae. Døde *S. Valentini* afften / *Anno 1461.* Vaar Biscop i 13. Aar.

Den XXIX. Vaar den Hederlige Herre / Biscop Oluff Mortensen / som *Funderit S. Birgittæ* Capel. Vaar Biscop i 14. Aar Døde i Kiøbenhaffn / *S. Augustini* dag / *Anno Domini, 1475.*

Den XXX. Vaar Biscop Niels Skaffue. Vaar 18. Aar Biscop. Døde S. Mortens dag / *Anno 1493.* Hand ligger begraffuit ved den Søndre side aff Choret i omgangen / met dette *Epitaphio* oc Graffscrifft.

Hic sepultus est NICOLAUS SKAFVE, Episcopus Roschildensis, qui obijt 1493.

Propter nomen tuum DOMINE propitiaberis peccato meo, multum est enim.

Den XXXI. Vaar Biscop *Iohannes* Ibsen / i 19. Aar. Døde tredie Paaske dag / *Anno 1512.* Ligger begraffuit mit paa Domkirckens gulff / met saadan en Graffscrifft som her efterfølger.

Reuerendus pater, Dominus IOHANNES IACOBI, Episcopus quondam Roschildensis hoc loco sepultus, Anno 1512.

Paa den samme Sten / staar dette ocsaa:

Eodem anno obijt IOACHIM IACOBI, eiusdem Episcopi frater, sub hoc etiam marmore sepultus, cuius gener, Vir nobilis IOACHIMVS BECH de Førsløff, hæc vt nota essent, hic sculpta voluit.

Den XXXII. Vaar Biscop Laue Vrne / vaar Biscop i 17. Aar. Døde *die Petri Martyris,* 1529. Hand ligger begraffuet i *S. Laurentij* Capel / met saadan en Graffscrifft.

Venerabilis Episcopi Roschildensis, Domini LAGONIS VRNE Sepulchrum. Orate Deum pro eo. Obijt autem Anno Domini, 1529. die 20. Aprilis.

Miserere mei DEVS, quoniam in te confidit anima mea. DEVS propitius esto mihi peccatori.

Den XXXIII. Vaar vdvald til Biscop / Jacob Rønnow. Fick Biscopdømmet aff *Friderico* den Første / Konning i Danmarck. Oc siden fick alle HerrBispernis Regiment ende: Oc bleff til *Superintendent* sat i deris sted / Først:

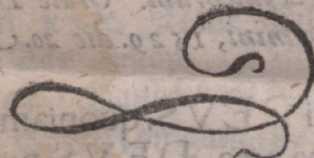
Doctor Petrus Palladius Ripensis, den første Euangeliske Biscop i Kiøbenhaffn. Vaar i 23. Aar *Superattendent.* Døde den 3. dag *Ianuarij, Anno* 1560.

Den anden/ *Doctor Iohannes Albertius Hafniensis.* Vaar Biscop i 9 Aar. Døde 1569.

Den Tredie/ *Doctor Paulus Matthiæ Coagiensis,* som endnu leffuer. GUD vnde hannem til sin ære/ it langt oc Gudeligt Liff oc Leffnet/ AMEN.

Prentet i Kiøbenhaffn/ aff Laurentz Benedicht.

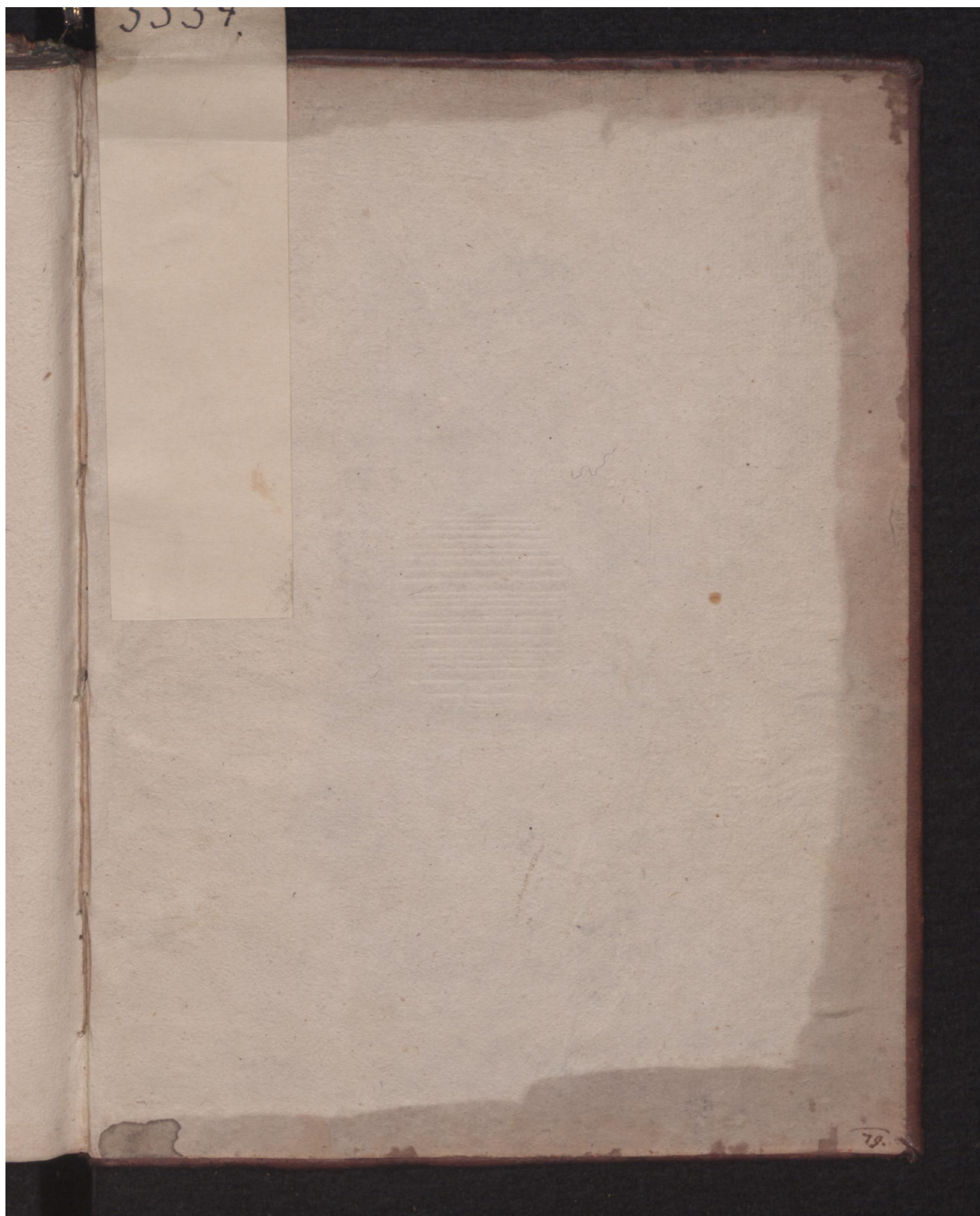
1589.

Cum Gratia & Priuilegio Serenißimæ Regiæ Maiestatis.

Denne Bog schencket migh Anne Krabbe
H: Jacobs Ulstangs till Stinckelt till my
rette och den lodigh [illegible] [illegible] acto den
13 marcy Aar 1598
Gud thiene mig till sin naffrens
faare og Euig tid amen

Skrefftuet paa Stinckelt
den 15 Marcy Aar 98

Anne Krabbe
H Jacobs Ulstang
m e h

3334.
79.